

آیین مسلمانی

مهمترین وظیفه و تکالیف هر فرد مسلمان عبارتند از:

۱- نماز:

قرآن مکرراً تکلیف نماز را در مورد سفارش قرار می‌دهد، و از مناره مساجد روزانه پنج بار صدای اذان به گوش می‌رسد. قرآن از پیروانش می‌خواهد که در طول روز چند وقت نماز بخواند. در طلوع آفتاب، ظهر، و شب از اول فجر تا طلوع آفتاب نماز صبح، در ظهر پس از عبور آفتاب از نصف النهار هر محل، نماز عصر پس از ادای نماز ظهر، نماز مغرب پس از عبور سرخی خورشید از بالای سر، و نماز عشا پس از ادای نماز مغرب (سوره هود آیه ۱۱۶ سوره بنی اسرائیل آیات ۸۱-۸۰، سوره طه آیه ۱۳۰، سوره روم آیات ۱۷-۱۶، سوره ق آیات ۳۹-۳۸) نماز همواره در جهت مسجد مقدس مکه، که قبله گاه مسلمین است و خانه توحید کعبه، که توسط حضرت ابراهیم ساخته شد، خوانده می‌شود. خواندن نماز در مساجد به صورت جماعت فضیلت بیشتری دارد. اولین مسجد توسط رسول گرامی اسلام در شهر مدینه ساخته شده و مهمترین مرکز عبادی، سیاسی مسلمانان بشمار آمد. از آن پس با گسترش دین اسلام، در هر جایی از مناطق مسلمان نشین، شهری و روستائی ساختن مسجد معمول گردید، و در حال حاضر نیز مساجد از اماکن مذهبی و مقدس مسلمانان بشمار می‌آید.

۲- روزه گرفتن در طول روزهای ماه رمضان:

«ای مؤمنین، تکلیف روزه بر شما نوشته شد و واجب گردید، همانگونه که بر کسانی که قبل از شما بودند واجب گردیده بود. در ماه رمضان... پس هر کس از شما این ماه را درک کند باید روزه بگیرد... بخورید و بیاشامید تا لحظه‌ای که پدیدار شود رشته سپیدی در سیاهی شب... از آن زمان تا فرا رسیدن شب روزه بدارید» سوره بقره آیات ۱۸۷-۱۸۱)

البته روزه‌های دیگری هم هستند، که جنبه تکلیف و اجبار ندارند و هر فرد مسلمان جهت بردن اجر و ثواب روزه داری می‌کنند. همانگونه که خود حضرت محمد (ص) غالباً در روزه‌های دیگری از ماه هم روزه می‌گرفت. حدیثی از پیامبر نقل شده است: «در هر کار خوبی که کسی انجام دهد بین ده تا هفتصد برابر پاداش مقرر گردیده است، اما ثواب روزه داشتن بی از این حرفهاست»

۳- سفر به مکه (حج):

در میان مردم حجم را اعلام نمای، بگذار که آنها پای پیاده و یا سوار بر هر شتری لاغر، از جانب هر دره ژرف به حج یابند» سوره حج آیه ۲۸) از تکالیف خدا بر مردم یکی هم حج بیتا... الحرام است، برای هر کسی که بتواند این کار را به نحوی انجام دهد. سوره آل عمران آیه ۹۷) بنابراین بر هر مسلمان مستطیع که از نظر مالی و جسمی توانائی دارد واجب است، در طول زندگی خود یکبار به خانه خدا و مکه مشرف شود، تا خانه کعبه را طواف نموده و مناسک دیگر حج، مانند، بستن احرام، سعی و صفا و مروه، صحرای منا و عرفات، رجم شیطان، قربانی، تقصیر و... بجا آورند.

[حدا حجم و زیارت خانه محترم خود را، که آن را قبله مردم قرار داد، برای شما واج گردانیده است. خدا حجم را علامت تواضع مردم و عظمت خدا و اعتراف ملت به این عظمت قرار داد. خدای عزیز مسجد الحرام را پرچم اسلام و پناهگاه پناهندگان قرار داد، و احترام آنرا واجب و زیارتش را فرض قرار داد، و دستور داد به سوی آ کوچ کنید. «زمانی ۱۳۷۵ ص ۲۶»

۴- صدقات:

این تکلیفی است، که به روشنی در مورد مسلمانان با ایمان و معتقد وضع گردیده است. (سوره بقره آیه ۴۰، سوره تغابن آیه ۱۶، سوره بینه آیه ۴) قبول اسلام بطور

مسلم شامل پرداخت، این مالیات اسلامی است. (سوره توبه آیات ۱۱-۵)

«هنگامی که در جنگ غنیمتی بدست آوردید، بدانید که یک پنجم آن برای خدا و رسول و نزدیکان، یتیمان و بینوایان و در راه ماندگان می باشد.» (سوره انفال آیه ۴۱) بنابراین صدقات، همان مالیات برای حمایت و تقویت از دولت می باشد، که به مصرف هزینه های مؤسسات مذهبی، و نگهداری از فقراء و بینوایان و غیره می رسد. و علاوه بر آن هزینه سایر فعالیتهای دولتی نیز تأمین می شود.

اماکن مقدس مسلمانان:

بیت الحرام کعبه معظمه در شهر مکه، قبله گاه مسلمین، مقدس ترین و مبارک ترین مکان مورد احترام و تقدیس مسلمانان جهان می باشد. هر ساله میلیونها مسلمان از اطراف و اکناف جهان از کشورهای مختلف در صفوفی فشرده به زیارت خانه خدا می شنابند. و اجتماع میلیونی آنها عظمت و شکوه اسلام و مسلمین را، متجلی می سازد. مدینه النبی اولین شهر مسلمانان جهان، که اولین حکومت اسلامی در آن تأسیس شد، دومین شهر مقدس و محترم مسلمانان جهان، که اولین حکومت اسلامی در آن تأسیس شد، دومین شهر مقدس و محترم مسلمانان جهان است. مدفن رسول گرامی اسلام با گنبد خضرای آن، و قبرستان بقیع و آرامگاه امامان شیعه و دیگر صحابه و مهاجرین و انصار رسول گرامی اسلام، در آن واقع شده است، که مورد زیارت میلیونی مسلمانان، در موسم حج تمتع و عمره، می باشد. بیت المقدس قبله گاه نخستین مسلمین می باشد و مورد احترام مسلمانان، مسیحیان و یهودیان، جهان است. شهرهای مقدس نجف، کربلا، کاظمین، سامرا در عراق و مشهد مقدس و شهر قم در ایران، که سالیانه میلیونها مسلمان و شیعه، برای عرض ارادت به خاندان نبوت و عصمت و طهارت، برای زیارت امامان معصوم خویش، به این شهرها سفر می کنند.

د- تصوف و عرفان (میستی سزم - Mrsticism)

مذهب عرفان «میستی سزم» که در فرهنگ اسلامی به عنوان تصوف نیز خوانده می شود، بر خلاف نظر اغلب متکلمان، که آن را وابسته به ادیان بزرگ و غیره مستقل

دانسته‌اند، مکتب و نحله‌ای است، مستقل که دارای اساس ویژه و جهان بینی خاصی است، که با گونه و اساس ادیان بزرگ یک خدائی فرق و تباین دارد، و از نظر طرز بینش دینی و توجیه الهیات، به عنوان یک فلسفه ذوقی و نه مذهبی یک مرحله بازتر و آزادتر می باشد.

مذهب عرفان، که اساس بینش و شناخت را ذوقی و از راه تزکیه و اشراق قلبی می داند، در هر محیط دینی تقریباً سعی می کند، به رنگ و صیغه‌ای محیطی جلوه نماید. از این جهت تصوف اسلامی، در محیط تسنن به رنگ تسنن و در محیط تشیع، به شیوه تشیع ظاهر شده است. هم چنین در محیط مسیحی به صورت رهبانیت و در محیط هندی به شکل «جینیزم» یعنی مذهب ریاضت، و در محیط یونانی قدیم به صورت «گنوستی» عرض اندام کرده است. روی این اصل مکتب عرفان در محیط‌های مختلف فرهنگی و جوامع متفاوت فلسفی و دینی دارای گونه‌ها و شیوه‌های متفاوت و گوناگون شده در بعضی خصوصیات ظاهری با هم جدائی یافته‌اند «یوسف فضائی - ۱۳۵۶ ص ۴۳»

طریقه‌های عرفان، اگر چه بر مبنای یک خدائی و توحید نهاده شده‌اند، اما عرفا در عرفان خدا را مانند موحدان ادیان بزرگ، دارای شخصیتی معین و صفاتی مشخص، که صفات ثبوتی و سلبی داشته باشد نمی‌شناسند، بلکه او را وجود مطلق و حقیقت کلی در جهان می دانند، که با موجودات و مخلوقات جهان از نظر، مفهوم و جود مساوی است. یعنی به عقیده عارفان مکتب عرفان، وجود همه موجودات و مخلوقات، از

وجود کلی و حقیقی خدا نشأت گرفته و جدا شده‌اند. از این نظر، موجودات با خدا از نظر وجود- نه ماهیت- وحدت و پیوستگی ناگسستنی دارند، و به قول عارفان هند، خدا و یا آن حقیقت کلی مکتب عرفان بنام برهمن روح جهان است، چنانکه آتمن روح و حقیقت در بدن انسان است. نظر و عقیده عرفا درباره‌ی توجیه مفهوم خدای عرفان بسیار جالب و لطیف است. او را بالاتر از آن خصوصیات و صفات شبه جسمانی می‌دانند، که موحدان ادیان مرحله‌ی قبلی در ادیان بزرگ برای او قائلند به عقیده پیروان مکتب عرفان چه در ادیان هندی و چه در مسیحیت و اسلام همه اشیاء به اندازه استحقاق خود، بهره‌ای از وجود مطلق و باصطلاح از فیض مسدام خدای مکتب عرفان دارا هستند. در طریقه‌ی عرفان، عقیده بر این است که، انسان دارای جوهر و روحی است از روح کلی خداوند، که به علت مقید شدن به جسم و خصوصیات جسمانی در بدن،

از اصل و منشأ خود، که خدا باشد، دور افتاده و تنزل کرده است و گرفتار علائق مادی گشته است. از این رو، در مکتب تصوف و عرفان در اسلام، و مکاتب دیگر عرفان جهان، هر سالک طریقه‌ای عرفان باید بکوشد به وسیله‌ی طی منازل و مقامات عرفانی، که آمیخته به آداب و مناسک ریاضت و تزکیه و تخلیه نفس است، روح خود را از علائق مادی و تمایلات حیوانی خلاص و رها نماید، تا بتواند دوباره به اصل و منشأ خود، یعنی خدا و حقیقت مطلق برسد. «پیشین»

در عرفان هندی در دین هندوی قدیم، خدا را به عنوان روح کلی جهان، و بنام برهمن و روح جزئی انسان را بنام «آتمن» خوانده‌اند هدف اصلی عارف هندی در مذهب قدیم هندو اینست که، از راه ریاضت و ترک دنیا آتمن را به برهمن متصل گردانند.. یعنی روح انسانی را به روح جهانی برسانند. در دین بودائی، که در قرن ششم پیش از میلاد به وسیله بودا تشریح شده است، عارفان آن حقیقت کلی و روح جهانی (خدا) را بنام نیروانا خوانده‌اند. نیروانا همان است که، عارفان مناطق قدیم شرقی ایران اسلامی، مانند با یزید و ابوسعید ابی‌الخیر، آن را به عنوان مقام و مرتبه‌ی «فنا» نامیده‌اند. (جان، ناس، ۱۳۴۴، ص ۱۰۲)

بعضی از دین‌شناسان گفته‌اند: عقیده‌ی اینکه روح انسان از منشاء اصلی جدا شده و تنزل کرده، و باید از راه ترکیه و تجلیه‌ی نفس دوباره به مبدأ اصلی متصل شود، از عقیده‌ی «گنوستی سزم» مکتب فلسفی نوافلاطونی مدرسه‌ی عرفان، اسکندریه یوننی در عرفان اسلامی نفوذ و سرایت کرده است. پیشوای فلسفه‌ی عرفانی نوافلاطونی در اسکندریه «فلوطین» بوده است. (یوسف فضائی، ۱۳۵۶ ص ۴۶)

«آئین قربانی»

قربانی در اصطلاح کلی در علوم ادیان، گرفتن زندگی موجود زنده است اعم از انسان، حیوان یا نبات، از راه کشتن، سوزاندن، دفن کردن یا خوردن، به منظور تقرب به خدایان و جلب نظر آنان لفظ قربانی در عربی که مأخوذ از ریشه قرب به معنی

نزدیکی است، می‌رساند که در همه قربانی‌ها نزدیکی جستن به خدایان یا قوای طبیعی مورد نظر بوده است.

قصد از قربانی یا تقرب به خدایان، گاه این بوده است که از راه قربانی و تقدیس شی قربانی شده، از نیروی خدایی بهرور شود. و انسان در نتیجه خوردن آن این قدرت خدائی را به جسم انتقال دهد. و گاه این بوده است که ضعف بشری را برطرف سازد و بسیاری از اقوام چیزی را که بدین منظور قربانی می‌کردند، دست نمی‌زدند و آنرا به دور می‌انداختند. در حال حاضر نیز قربانی به قصد و نیت باطنی افراد در اهداف مختلف به منظوره‌ای مختلف صورت می‌گیرد.

اقسام قربانی:

قربانی را می‌توان بر حسب موضوع قربانی و کیفیت و مقاصد آن به اقسام گوناگون قربانی خونی و غیرخونی تقسیم کرد.

۱- قربانی خونی شامل حیوانات از قبیل بر، قوچ، گاو، گوسفند و شتر و انواع پرندگان می‌باشد در نزد ادیان ابتدائی و قدیمی و باستان بزرگترین رقم قربانی را قربانی انسانی در برداشت. ولی مطابق روایات تورات و اسلام حضرت ابراهیم (ع) در اقدام اساسی خود، اعلام حرمت و قباحت قربان کردن انسان بود، که در آن زمان میان اقوام مختلف برای خدایان رواج داشته است. ابراهیم (ع) برای منسوخ کردن آن رسم ناروا، مطابق روایات تورات و اسلام به قوم خود گفت که خدا فرمان می‌دهد یگانه پسرش را برای خدا قربان کند و مدت سه روز آن موضوع را تکرار نمود. پس از آنکه

احساسات پیروان خود را برای آن عمل برانگیخت روز سوم پسر خود (مطبق روایات تورات اسحاق و در روایات اسلام اسماعیل) را در جای معینی آماده قربان کردن نمود. در آن وقت گوسفندی از پشت سنگها نمایان گشت و از سوی خدا ندا رسید که خدا قربانی کردن انسان را دوست ندارد. و این دستور یعنی نارضائی خدا از قربان کردن انسان باعث شد که رفته رفته آن رسم متروک و منسوخ گردد، و بجای آن قربانی کردن حیوان معمول شود.

۲- قربانی غیر خونی شامل آب، شیر، عسل، روغن های نباتی و حیوانی، شراب و آبجو بوده است.

۳- هدیه و قربانی گیاهان شامل سبزیجات، میوه ها، دانه ها و گل ها بود.

اشکال قربانی: قربانی، گاه از راه ریختن خون یا شراب یا ب یا نثار میوه و سبزی و گل است یا از راه سوزاندن آن، یا از راه دفن آن.

سوزاندن قربانی در میان یهودیان قدیم و یونانیان و کنعانیان و هندوان معمول بود. شاید هدف از قربانی آن بوده است که بوی سوختگی و دود آن به مشام خدایان که مقر آنان آسمان پنداشته می شده برسد. دفن قربانی برای جلب نظر و تقرب به خدایان زیرزمینی بوده است که چنین رسمی در میان اکثر، مردم جهان باستان رواج داشته است که اندیشه دوزخ واقع در زیرزمین از این باور پیدائی یافته است.

آئین قربانی در ایران:

عقاید دینی ایرانیان در هزاره پنجم قبل از میلاد، وجه مشابهت بسیاری با مردمان دیگر نقاط جهان داشت که پیش از تاریخی می‌زیستند. اطلاعات امروزی ما در باره باورهای دینی مردمان یاد شده از یافته‌هایی حاصل می‌شود که از گورهای آنان به دست آمده است و آنان بر این اعتقاد بودند که آدمی پس از مرگ همچنان به زندگی به شکل و هیئتی دیگر ادامه می‌دهد. به همین سبب گور مردگان خویش را هم چون مصریان و بابلیان از خوردنی‌ها و نوشیدنی‌ها و پوشیدنی‌ها و وسایل جنگی آکنده می‌ساختند.

آنان مردگان خود را در بلندیدها به خاک می‌سپردند و برای جلب نظر و عطوفت خدایان، قربانی‌های بسیار قدیم می‌داشتند و برای این منظور قربانگاه‌های با شکوهی بر پا داشته بودند که به آنها زیگورات گفته می‌شود که یکی از بزرگترین زیگورات‌های دوره پیش از آریایی در ایران در خوزستان (چغازنبیل) از زیر خاک بیرون آورده شده است که متعلق به قوم عیلام بوده است. (اعظم زاده رضا، ۱۳۸۴)

آئین قربانی در جامعه ما اکنون بر اساس دین اسلام و تحت تأثیر آن صورت می‌گیرد. در جامعه کنونی قربانی از شکل ریختن خون از نوع قربانی خونی شامل حیوانات از قبیل بز، گوسفند، گاو، شتر، قوچ و انواع پرندگان می‌باشد. در حال حاضر بزرگترین آئین قربانی در موسم حج روز عید قربان صورت می‌گیرد و به تبع آن حجاج و دیگر افراد جامعه ما در این روز مراسم قربانی از نوع خونی، حیوانات بخصوص گوسفند و غیره را ذبح می‌کنند. و میان خود و دیگران تقسیم و پخش می‌کنند. علاوه بر آن ر مناسبت‌های مختلف، عروسی‌ها، ورود عروس به خانه داماد، بازگشت مسافر

به خانه، خرید وسیله نقلیه یا ساختمان، بازدهی زیادی محصول کشاورزی، داشتن نذر،
در اماکن مقدس، یا ایام مذهبی، و غیره ما شاهد انجام قربانی از سوی مردم در
جامعه هستیم.

www.kandoo.cn

www.kandoo.cn

www.kandoo.cn

www.kandoo.cn

نتیجه گیری از این فصل:

تقدس در جوامع دینی و غیر دینی وجود دارد. با بررسی تاریخ اقوام پیشین و اکتشافات باستان شناسی مشخص شده که انسان از دیرباز گرایش به پرستش داشته و مخلوق بودن خود را درک کرده است. انسانها بدوی چون آگاهی از رمز و راز خلقت نداشتند، نیروی خلقت را در طبیعت جستجو می کردند، و حس می کردند آن نیروئی که مسلط بر آنهاست. در طبیعت نهفته است. همه مناظر طبیعت را دارای روح می دانستند و برخی از آنها را دارای آن نیرو می دانستند و به آن احترام قائل بودند و مقدس می دانستند. همین عامل باعث شده بود که برخی فضاها و حیوانات و اشیاء از نظر آنان مقدس به شمار آیند. در ادیان جدید نیز تقدس وجود دارد و آن مخصوص خداوند یکتاست. به طور کلی مقدس آن چیزی است که بر انسان تسلط ارد و از او برتر است. و می تواند برای انسان مفید یا مضر باشد و انسان با احترام و مقدس داشتن او و تقدیم هدایات و قربانی کردن و نذر و نذور سعی در جلب او دارد.

در تمام ادیان و مذاهب جهان جایگاههایی برای عبادت وجود دارد که آن جایگاهها برای مومنین مقدس بوده، و حرمت آن واجب و هر گونه بی حرمتی مستوجب کیفر می باشد. پیروان ادیان و مذاهبی جهان، پیامبران و پیشوایان دین خود و محلهايش که آنها حضور داشته اند و محل دفن آنها را مکانهایی پاک و مقدس می شمارند، و ه رساله تعداد زیادی از مومنین برای زیارت و تبرک جستن به آن مکانها می روند.

در دین اسلام نیز همانند سایر ادیان مکانهایی برای عبادت وجود دارد که عبارتند مساجد کعبه که قبله مسلمانان می باشد. این مکانها از نظر تمام مسلمانان مقدس شمرده می شوند و حرمت آن به هر مسلمانی واجب شمرده می شود. حتی ورود غیرمسلمانان را به این مکانها حرام داشته و از ورد آنها جلوگیری می نمایند. در مذهب تشیع علاوه بر این مکانها، مزار پیامبر و امامان و امامزاده گان و بزرگان دین مقدس شمرده می شود. این اماکن مقدس از ارزش والائی نزد مردم شیعه مذهب برخوردارند. هر گونه بی حرمتی به آن اماکن باعث کیفر و آزرده خاطر شدن آنان می شود. شیعات در نقاط مختلف جهان به زیارت این اماکن مقدس می روند و نذرها و قربانیها در آن مکانها تقدیم می دارند و از آنها در زندگی برای رفع مشکلات و رسیدن به خواسته ها کمک می طلبند. به اعتقاد شیعیان به خاطر تقربی که ائمه و بزرگان دین نسبت به خداوند دارند. می توانند واسطه بین آنها و خداوند واقع شوند و حاجتشان را برآورده کنند. به همین خاطر شیعیان گرایش بیشتری نسبت به این اماکن از خود نشان می دهند و هدایا و تحفه هایی به مقابر امامان و امامزادگان تقدیم می دارند تا توجه آنان را به خود جلب کنند. زیارت قبور ائمه و توسل کردن و شفاعت جستن و استمداد از آنها در دین اسلام جایز شمرده شده حتی سفارش نیز شده است و اکثر علمای اسلام آنرا جایز می دانند. شرط این عمل این است که موجب شرک نشود و خود مقابر مرود پرستش واقع نشوند.

www.kandoo.cn.com

www.kandoo.cn.com

شناخت زیارتگاههای مورد تحقیق

www.kandoo.cn.com

www.kandoo.cn.com

www.kandoo.cn.com

پیش گفتار

در گوشه و کنار ایران اسلامی ما نزدیک به ۳۴۰۰ بقعه و مقبره متبرکه که منسوب به امامزاده‌ها وجود دارد که سابقه برخی از آنها به بیش از هزار سال می‌رسد و بعضی از آنها رونق یافته و بعضی نیز بر اثر بی توجهی حاکمان وقت تخریب شده و از بین رفته‌اند. (اعظم وحید ۱۳۷۳ ص ۴)

مردم ایران پس از گرایش به اسلام و با توجه به فرهنگی که داشتند نسبت به ائمه اطهار علاقه وافری نشان می‌داند در خلال جنگ‌های مسلمین با ایرانیان، شماری از صحابه‌ها و منسوبین به ائمه اطهار (ع) در ایران شهید شدند و بعدها قبور؟؟ و محل راز و نیاز مردم شد.

پس از آن نیز با وجود اینکه امام رضا (ع) که به همراه خانواده خود از عربستان به ایران کوچ کردند کم کم طایفه بنی هاشم به لحاظ وضعیت خفقان آمیز خلفای عباسی و گرایش ایرانیان به تشیع به طرف ایران مهاجرت کردند. با شهادت امام رضا (ع) کلام بنی عباس به دستور خلفای وقتی برای از بین بردن کانونهای مبارزه دست به کشتار امامزادگان و نواده های منسوب به امامان زدند. و امروزه به ثقین کمتر امام زاده‌ای وجود دارد که به مرگ طبیعی فوق شده باشد، اکثراً بر اثر جنگ و گریز به درجه شهادت نائل شده‌اند. علاوه بر آن در طول سالهای گسترش اسلام در بین ایرانیان معمولاً اهالی هر منطقه به فراخور شرایط زمانی و مکانی سفیری را به حضور امام

وقت می فرستادند و تقاضای نماینده فقهی و دینی می کردند و امامان نیز معمولاً از منسوبین خود، فردی را برای نشر و ترویج معارف اسلامی به منطقه می فرستادند. آگاه سازی مردم ایران علیه حکام وقت بیشتر مواقع منجر به بیداری و روی گرداندن آنان از حاکمان منطقه می شد و این خطر بالقوه ای برای آنان محسوب می شد. در نتیجه برای از بین بردن این خطر، بین آنان جنگ هائی به وقوع می پیوست که به علت نداشتن یاران وفادار و امکانات نظامی گسترده در این جنگ و گریزها امام زاده‌ها به شهادت می رسیدند.

در بین این امامزادگان، فقها، قاضیان و سردمداران نهضت‌های اسلامی وجود داشتند که در عصر خود از نظر تقوا، زهد و پارسایی سرآمد روزگار محسوب می شدند. طبق قرائن و شواهد بدست آمده اکثر این امامزاده‌ها منسوب به امام حسن (ع) حضرت سجاد (ع) امام محمد باقر (ع) امام جعفر صادق (ع) امام موسی بین جعفر (ع) امام رضا (ع) امام جواد (ع) و تعدادی نیز منسوب به حضرت عباس (ع) هستند. در این فصل ما به معرفی و بررسی امامزاده‌های شهر صائین قلعه می پردازیم.

۱- امام زاده یعقوب (ع)

۲- امام زاده یحیی (ع)

۳- امام زاده قاسم و سارا (ع)

امام زاده یعقوب (ع):

امام زاده یعقوب (ع) بر بالای یک بلندی در ارتفاع حدود ۵۰۰ متری در جنوب شهر صائین قلعه قرار گرفتن و فاصله آن تا شهر در حدود ۳/۵ کیلومتر می باشد. برای عزیمت به این محل از شهر صائین قلعه این فاصله و راه بصورت تدریجی مرتفع می گردد. و مسیر جالبی در پیاده روی می باشد. در گذشته که وسایل حمل و نقل امروزه نبود، در بیشتر اوقات افراد با پای پیاده یا با چارپایان مختلف، اسب، الاغ، قاطر . . . به این محل می آمدند. در حال حاضر نیز افراد بسیاری از شهر صائین قلعه و اطراف، از زن، مردم، پیر و جوان، دانش آموز، دانشجو، برای عرض ارادت یا استجابت دعا و نیازشان، یا نفر و نیازی که داشته اند، با پای پیاده به زیارت می روند. توسعه سفر غنی می باشد، رنج آنرا فراموش می کنند. به ناچار دل بستگیها بیشتر می شود. یا رو معشوقی که از اولاد امامان معصوم (ع) است، و به دیدارش رفته اند دلشان را سبز و با صفا نگه می دارد. وقتی بعد از تحمل آنهمه خستگی، کوله باری به حریم مقدس می رسد، آب خنک و چشمه زلال و با تبرک امام زاده یعقوب (ع) است، که چهره خوی کرده به این دیوار را نوازش می دهد. وقتی گوارائی آنرا به زیر لب می کشی، دیگر این تو نیستی که اینهم راه آمده ای و کوفته و عرق ریزانی، بلکه سواری هستی نشسته بر ترک اسبی چابک، سراغ دوست را می گیری و به دیدار و زیارت آن می شتابی. چنین است، وضع افرادی، هنگامی که بعد از تحمل مشقت و گیر راه، چشم هایشان به دیدن دامن سبز و ضریح پاک و محیط باصفای امام زاده یعقوب، روشن و شادمان می شود. اولین فردی که به این افراد خوش آمد می گفت و گوئی از طرف امام

زاده ماموریت دارد تا بازائین برخوردار نماید، خادم قدیمی و مرد پیر خوش رفتار و با صفا، زنده یاد قربان واعضی بود. که گوئی با هم دوست و شناسی است، و با وجود ایشان، احوالپرسی و پرس و جو از زائین و شوخ طبع هایش، هیچ کسی در این محل احساس غریبی نمی کرد.

پیشینه تاریخی:

امام زاده یعقوب (ع) در بالای یک تپه مرتفع، در ۳/۵ کیلومتری جنوب صائین قلعه واقع شده است. سرنوشت زندگی ایشان با امام زاده یحیی (ع) در ارتباط مستقیم بوده است. و هر دوی این شخصیتها حدود سال ۲۰۲ هجری بطور اضطراری در معیت تعداد زیادی از بنو اعم و وابستگان و طرفداران حضرت امام رضا (ع) از مدینه به ایران آمده‌اند، و امام زاده یعقوب (ع) که از فرزندان امام موسی بین جعفر (ع) می‌باشد در جنگی میان او و عوامل خلفای عباسی در گرفته بودجه شهادت نایل گردیده و توسط اهالی صائین قلعه و روستاهای اطراف در جنوب آن بر بالای تپه مرتفع دفن شده است.

شیخ ابوسعید خوارمی می نویسد: موقعی که علی بن موسی الرضا در مرو بود، برادران و عموزاده گان او در مدینه بودند. چون زمان مفارقت به طول انجامید آرزوی ملازمت آن حضرت کردند، و متوجه مملکت ایران شدند. حدود دوازده هزار نفر از اولاد موسی بن جعفر (ع) و بنی اعمامش روانه مرو شدند. مامون خلیفه عباسی از حرکت این کاروان عظیم بر خود بترسید، که مبادا به محض ورود به ایران خبر شهادت

مولایشان علی بن موسی آگاه شوند و به دارا الخلافه روی آورند، فرمان قتل آنها را صادر کرد. ولی چون عده زیادی از آن کاروان به ایران سرازیر شده بودند، خبر شهادت امام رضا (ع) را شنیدند. متألم شدند و به انتقام و خون خواهی امام علم مخالفت برافراشتند. از جمله کسانی که از مدینه با این کاروان به ایران وارد شد. اما زاده یعقوب (ع) بود. که از راه بغداد وارد قم شد و بعد از چند روز به جانب ابهر حرکت نموده و آنجا به قهود «صائین قلعه» عازم گردید. «فخیمی ، آقاجان، ۱۳۷۶، ص ۴۰»

حضرت امام زاده یعقوب (ع) در عنفوان جوانی به ایران آمده و برای تجهیزات قوا، نامه‌هایی به شیعیان و سادات معظم نوشته که ترجمه یکی از نامه‌ها به این شرح است:

بسم الله الرحمن الرحيم

[این نامه‌ای است از امام زاده یعقوب بن موسی بن جعفر (ع) به جانب دوستان و شیعیان بالاخص سادات عظام، دانسته باشند که می‌خواهم خون مبارک و بناحق ریخته اجداد طاهرین و برادران سادات را از این تیره دلان کافر بازستام، چون بالعیان می‌بینم دین مبین جد بزرگووارم را ضعیف گردانیده‌اند، امید است که شیعیان و دوستان، این شیوه مرضیه را مدعی داشته و جنگ با این جماعت را فریضه خود اختیار و در همراهی با ما خود را معاف ندارند، که جهاد در راه خدا موجب رستگاری دنیا و آخرت است] «پیشین»

امام زاده یعقوب (ع) در این ناحیه جنگگاهی داشته و دلاوریهای زیادی انجام داده است تا اینکه در نهایت در جنگی که میان آن حضرت و یکی از عوامل و حکام وابسته به خلفای عباسی، در این منطقه اتفاق افتاده، به همراه امام زاده یحیی ع که از بستگان نزدیک آن حضرت بوده و امید لشکر ایشان به حساب می آمده است. هر دوی ایشان، پس از مقاومت و دلاوری به درجه شهادت نائل گردیده اند. که امام زاده یحیی (ع) در داخل صائین قلعه، کنار تپه تاریخی به خاک سپرده می شود و امام زاده یعقوب (ع) نیز پس از ایشان در جنوب صائین قلعه، بر فراز تپه مرفع دفن گردیده است. که هر دوی این محل از آن زمان تاکنون مورد زیارت اهالی صائین قلعه و منطقه می باشند.

در مسیر صائین قلعه به امام زاده یعقوب، در نصف راه محلی بوده که مردم محل به آن «عمر قالاقی» می گفتند، و رسم بود هنگام عزیمت به امام زاده و یا بازگشت از آن، زائرین هر کدام سنگی را به این محل به معنای نفرت و انزجار پرتاب می کردند. و اعتقاد داشتند که، قاتل امام زاده یعقوب (ع) در این محل دفن شده است، به نام عمروبن بلاغی. چون مردم و زائرین به این محل سنگ می انداختند و بر اثر آن سنگها ر روی هم انباشته شده و در اصطلاح محلی به عمر قالاقی مشهور شده بود. در حال حاضر این رسم، یعنی پرتاب سنگ به آن محل بصورت گذشته صورت نمی گیرد.

همچنین در ادامه مسیر به سمت امام زاده یعقوب (ع) یکی دیگر از اولادهایشان یا مسئولین به آن حضرت به نام امام زاده عبدالله. دفن گردیده بود، که بر مزار ایشان هیچ

آرامگاه و بقعه‌ای ساخته نشده است و در هنگام عزیمت به امام زاده یعقوب (ع) زائرین به این محل نیز توجه و احترام می کردند.

بنابراین بنظر میرسد که صائین قلعه و مناطق اطراف آن که ام القری آنها بشمار می رفته ، یکی از کانون‌های تجمع، و مبارزات تشیع، به حساب می آمده است. چرا که ابراز وفاداری و ارادت مردم این شهر به امامان و امامزاده گان بوضوح در تاریخ آشکار بوده، و نقش مهم و فعالی در مبارزات شیعی در ایران و منطقه داشته‌اند.

بنای اولیه امام زاده یعقوب (ع)

بنای اولیه امام زاده یعقوب (ع) در وضعیت کلی دارای پلان مربع مستطیل بوده که طول آن ۲۰ متر و عرض آن ۱۲/۵ متر و دارای ۷ فضای مشخص بوده است. ابتدا، فضای هشتی که ۵/۱۵ متر طول و ۳/۵۰ متر عرض داشته، و در طرفین آن دو اطاق بطور قرینه احداث گردیده بودن. پشت سرفضای هشتی بقعه اصلی قرار داشت و این بقعه به عنوان هسته اصلی قدیمترین بخش مجموعه بوده است. این فضا از قسمت درونی هشت ضلعی و از نمای بیرونی مربع مستطیل بوده و بر فراز آن حجم گنبد زیبایی استوار گردیده و در زیر آن آرامگاه امام زاده قرار داشت.

پشت سر آن اطاق بزرگی با پلان مستطیلی قرار گفته بوده که ۱۲/۵ متر طول و ۷ متر عرض داشته و به عنوان مسجد مجهز شده بود. اطاقهای طرفین بقعه به عنوان انبار و دفتر خدا هم، مجموعه قلمداد می شدند و ارتباط آنها منحصراً با فضاهای ردیف

جلوئی بوده است. «ثبوتی ، ۱۳۷۷، ص ۲۰۱»

در کنار بنای اولیه امام زاده به جهت توجه به حضور گسترده زائرین. در حدود ۵۰ زائر سرا در ضلع غربی بنای قبلی، سرویس دستشویی در جنوب زائر سراها، کشتارگاه در ضلع جنوب غربی دایر شده و مجموعه عظیمی را اشغال نموده است.

طبق بررسیهای به عمل آمده قدیمترین بخش این مجموعه تنها شبستان گنبدداری بوده است که قبر امام زاده در آن قرار داشت. مطالعات و تحقیقات این بنا را به دوران صفویه معرفی می نماید. بنابراین دارای بار فرهنگی و از نظر مردم شناسی با اهمیت و حفاظت از آن ضرورت داشته است.

از موارد مهمی که در بنای قبلی قرار داشت و مورد توجه و زیارت و تبرک زائرین قرار می گرفت، سنگ کوچکی بود که جای پای امامزاده یعقوب (ع) بر روی آن حک یا افتاده بود و در مقابل ضریح قبلی قرار داشت و ابتدا زوار آنرا زیارت کرده و می بوسیدند. سپس با دور ضریح می پذیرفتند متأسفانه در بنای جدید اثری از این جای پای امام زاده مشاهده نمی شود.

توجه زائرین به این مسئله و جای و پای آن حضرت، از این فکر ناشی می شود که در کنار خانه خدا در تمام ابراهیم، سنگی است، که نشان پای آن حضرت می باشد. و حاجیان می بایست پشت سر آن سنگ، یعنی درست بعد از جای پای حضرت ابراهیم خلیل الرحمن، حج را آغاز کنند. و آن خود بیانگر حقیقی است، وقتی که حضرت ابراهیم به مقام امامت رسید، بر اثر سنگینی و اهمیت آن مقام الهی، پاهای مبارکش در سنگ فرو رفت، و از آن بعد هر جا مسلمانان به چنین موارد مشابهی برخورد می

نمودند، آنرا حکایت از جای پای بزرگی، یا دست و پنجه حضرتی می پنداشتند. و مورد احترام و تقدیس قرار می دادند.

همچنین در کنار بنای قبلی در ضلع جنوبی آن، قبرستان، واقع بود. و هر گاه کسی وصیت می نمود یا از افراد مشهور و بزرگ. منطقه به شمار می آمد در این محل و یا در مسجد قبلی امام زاده یعقوب دفن می کردند. که از جمله می تون به قبر مرحوم حاج علیخان ممعینی و مرحوم سلیم جعفری اشاره کرد.

در حال حاضر این قبرستان وجود ندارد. و قسمتی از آن در داخل بنای جدید و قسمت دیگر در کنار آن قرار دارد. تنها قبری که پس از احداث بنای جدید در ضلع جنوبی حرم امام زاده مشاهده می شود. قبر خادم پر، مرد با صفا و مهربان، دوست و شناس هر زائر بزرگ و کوچک و صدیق امام زاده یعقوب (ع)، مرحوم زنده یاد قربان علی واعظی معروف به قربان، می باشد، که مدت شصت سال با تمام سختیها و رنجها، خالصانه در خدمت امام زاده یعقوب (ع) و زائرین آن قرار داشت و در خرداد سال ۱۳۸۳ در راه امام زاده یعقوب قربانی شد و در کنار آن امام زاده دفن گردید.

همچنین در پائین تپه امام زاده یعقوب یک برکه آبی وجود دارد که از چشمه های امام زاده پر می شود و از آن ر آبیاری زمینهای وقفی امام زاده استفاده می گردد. و در جانب غربی این برکه در مسافت یک کیلومتر برکه بزرگ دیگری نیز وجود دارد که از چشمه کنار آن پر می شود. محل باصفا و زیبایی می باشند که مورد توجه زائرین و استفاده چوپانان و دامهایشان قرار می گیرند.

بنای کنونی امامزاده یعقوب (ع)

با توجه به اینکه امامزاده یعقوب (ع) یکی از اماکن مهم و مقدس در استان زنجان می باشد. و این اهمیت به خاطر شخصیت، مذهبی، سیاسی، تاریخی، آن حضرت که در پیشینه تاریخی ذکر آن رفت ناشی شده است، بر همین اساس ما به برکت استقرار امامزاده یعقوب (ع) در صائین قلعه شاهد حضور ابوه، زوار، علاقه مند جهت ارادت به این حریم مقدس از اقصی نقاط کشور، در اکثر رویها و ماهها و فصول سال هستیم. چون بنای قبلی ظرفیت پذیرش زائرین، را بصورت گسترده ای بخصوص در مناسبتهای ملی و مذهبی را محدود می ساخت و مشکلاتی را ایجاد می نمود ضرورت احداث بنای بزرگ و باشکوه را در این مکان بیش از پیش نمایان کرد. لذا این امر مهم به درخواست مردم صائین قلعه و پیشنهاد هیأت امنای امام زاده یعقوب و موافقت اداره اوقاف شهرستان ابهر، در بهار سال ۱۳۷۹، شروع شده، بنای قبلی تخریب و بنای جدید احداث گردید.

پروژه احداث بنای جدید رد سه فاز یا مرحله به اجرا در می آید.

فاز اول، شامل تخریب بنای قبلی و احداث بارگاه و حرم و مسجد، که عملیات ساختمانی آن تاکنون ۸۰ درصد انجام یافته و مورد استفاده قرار می گیرد.

فاز دوم، شامل اجرای صحن در ضلع غربی حرم امام مزاده یعقوب (ع) به ابعاد ۳۶*۹۰ متر به زیربنای ۳۵۰۰ متر مربع در طرفین صحن بنای دو طبقه در ابعاد ۹۰*۸ متر به منظور احداث زائر شد به تعداد ۱۰۰ اتاق و سالن اجتماعات، با سه مدخل

ورودی در ضلع شمالی، جنوبی و غربی، ورودی اخیر بعنوان مدخل اصلی خواهد بود. عملیات اجرایی این فاز در آینده نزدیک تخریب زائر سراهای قبلی شروع خواهد شد. فاز سوم که شامل احداث پارکینگ کشتار گاه و دیگر امکانات رفاهی است بعد از تمام عملیات فاز دوم عملی خواهد بود.

مشخصات بنای جدید: همانطوری که اشاره شد بنای جدید حرم مطهر امام زاده یعقوب که شامل عملیات اجرایی فاز اول پروژه می باشد در سال ۱۳۷۹ با تخریب بنای قبلی در مساحت ۱۰۵۰ متر مربع شروع شد، این بنا شامل موارد زیر می باشد:

- ۱- مسجد حرم مطهر در مساحت ۶۰۰ متر مربع
- ۲- حرم مطهر و گنبد در مساحت ۱۰۵ متر مربع، گنبد تک پوسته ای یک جداره از نوع فلزی به قطر ۷ متر و به ارتفاع ۲۰ متر می باشد.
- ۳- وردی کلی شامل سردر و رواق قوسی شکل با دو عدد مناره به ارتفاع ۲۳/۵ در طرفین آن می باشد.
- ۴- ورودی خواهران با کفش داری جداگانه، منتهی به شبستان زنانه ۶۸ متر مربع می شود.
- ۵- ورودی برادران با کفش داری جداگانه، منتهی به شبستان مردانه در همان مساحت می شود.
- ۶- دفتر هیئت امناء خدام امام زاده یعقوب (ع) در ضلع غربی شبستان مردانه

۷- شبستان مردانه در ضلع غربی سمت راست حرم

۸- شبستان زنانه در ضلع غربی سمت چپ حرم

نوع مصالح بکار رفته در این بنای عظیم، آجر، سیمان و آهن آلات می باشد در حدود

۸۰ تن آهن آلات در این بنا استفاده شده و تمامی موازین و معیارهای پیشرفته

مهندسی در آن رعایت شده است.

تا به حال بیش از یکصد از پنجاه میلیون تومان در این مرحله هزینه شده است و کل

اعتبارات هزینه شده از نزورات مردی و زوار به امام زاده یعقوب (ع) و کمک اهالی

صائین قلعه بخصوص افراد و خیر، بصورت های مختلف تامین شده است.

ضریح امام زاده یعقوب (ع):

ضریح قبلی امام زاده در بنای قدیم قرار داشت، از جنس فلز آهن به صورت ساده، در

ارتفاع $1/80$ متر به طول دو متر و عرض $1/20$ متر بود. احتمالاً این ضریح به جای یک

ضریح چوبی یا بر روی قبر امام زاده در سال ۱۳۴۰ نصب شده بود.

ضریح فعلی امام زاده یعقوب (ع)، ضریح بسیار زیبا و جالبی است که در بنای جدید

بر روی قبر امام زاده بجای ضریح قبلی نصب شده است. ارتفاع آن $2/60$ متر، در

طول ۴ متر و عرض آن ۳ متر می باشد. این ضریح از جنس فلز روی و آهن گالوانیزه

و بوکسیت، و نقره می باشد. در قسمت بالائی ضریح دور تا دور، از روکش آب ملا

استفاده شده که بر زیبایی آن چندان می افزاید، و در وسط این قسمت آیات قرآن؟، در

زمینه ای آبی رنگ نوشته شده و حاشیه تمیز و جالبی را بوجود آورده است.

این ضریح در سال ۱۳۸۳ توسط فردی خیر از اهالی صائین قلعه به نام حاج علی اکبر معینی و به همت هیئت امنای امام زاده یعقوب، اهداء و نصب شده است. در ضمن پس از نصب آن میزان نذورات داخل ضریح، افزایش یافته است.

نحوه اداره امام زاده یعقوب (ع) :

اداره امام زاده یعقوب (ع) از قدیم، به خصوص از دوره صفویه تاکنون طبق اسناد و مدارکی که در این زمینه موجود می باشد، بر عهده افراد مومن و متعهد و خر پیدا کن صائین قلعه واگذار می شده است. و افرادی طی حکمی از سوی سلاطین صفوی و مشورت با بزرگان صائین قلعه به عنوان خامین و اداره کنندگان این امام زاده و املاک و موقوفات آن منصوب می شدند. آنها وظیفه داشتند که تا تمام مسائل و کارهای مربوطه به اداره، امام زاده یعقوب، تعمیر، احداث مرمت، و موقوفات، آنرا بنحو احسن انجام دهند. با گذشت زمان این افراد تحت عنوان هیئت امنا، از معتمدین صائین قلعه مسئولیتهای فوق را بر عهده گرفته‌اند.

در حل حاضر نیز هیئت امنا امام زاده یعقوب (ع) با نظارت اداره اوقاف شهرستان ابهر انتخاب و اداره امورات مختلف آنرا بر عهده دارند.

در اینجا اسلامی افرادی که در طی چهل و پنجاه سال پیش تاکنون به عنوان هیئت امنادر امام زاده یعقوب (ع) خدمت کرده‌اند آورده شده است.

۴۵ تا ۶۰ مرحومین ۱- حاج سیروس حسینی ۲- حاج لیف اله خان رضائی جو ۳-

حاج علیخان یعنی ۶۰ تا ۷۰ مرحومین ۱- حاج سید موسی حسینی ۲- کربلائی قربان

محبی ۳- آقای حاج محمود معینی

۷۰ تاکنون آقایان ۱- حاج میرزا ابوالفضل امین شرعی ۲- حاج سید محمد محبی ۳-

سید جلال احمدی

مهمترین وظایف هیئت امنا امام زاده یعقوب (ع) عبارتند از:

۱- اداره امور کلی مربوط به امام زاده .

۲- انتخاب خادمین، و واگذاری وظایف مربوطه به آنها

۳- سرکشی روزانه ، و رفع نیازها و مشکلات مربوط

۴- واگذاری، اداره کشتارگاه بصورت اجاره به افراد داوطلب واجد شرایط

۵- جمع آوری نزورات پولی داخل ضریح، و انجمام صورتجلسه با حضور نمایندگان

اوقاف

۶- واگذاری املاک زراعی وقفی به دیگران و دریافت اجاره بهای آن

۷- روش اجناس غیرنقدی نزورات مانند فروش و زیراندازها و ...

۸- تعیین محل ، مخارج نزورات امام زاده یعقوب (ع)

۹- .....

موقوفات: موقوفات امام زاده یعقوب (ع) بیشتر به صورت املاک وقفی ، زمینهای

زراعی می باشد. مساحت املاک وقفی زراعی آن در حدود دویست هکتار می باشد.

اکثر این زمینها بصورت دیمزاز بصورت اجاره به افراد مختلف واگذار می شود، و آنها با کشت دیمی محصولات مانند گندم یا غیره مبلغ اجاره به هیئت امنا امام زاده یعقوب (ع) یا اوقاف می نمایند. البته مقداری از زمینهای مذکور زیر کشت باغ انگور قرار گرفته، که از آب چشمه امام زاده یعقوب آبیاری می گردد که مساحت آن بسیار اندک می باشد.

زائر سرا:

به تعداد ۵۰ اتاق زائر سرا در امام زاده یعقوب وجود دارد. این زائر سراها در دو قسمت واقع شده است، قسمت اصلی به تعداد ۳۶ زائر سرا در وسط صحن دارای نمائی شمالی و جنوبی بصورت اتاقهایی پی در پی در کنار هم قرار گرفته اند، و قسمت فرعی در ضلع غربی امام زاده به تعداد ۱۴ زائر سرا با نمائی فقط شمالی قرار دارند.

تمام این اتاقها در روزهای شلوغ مانند سیزده بدر، یا عید فطر یا اربعین حسنی از روز قبل اجاره شده و بقیه زائرین مجبورند تنها در محوطه و دامنه های اطراف اقامت کنند.

مبلغ اجاره برای هر اتاق زائر سرا یک هزار تومان در یک شبانه روز است که توسط خادمین به زائرین در قبال منش اجاره، تحویل داده می شود.

قربانی:

در امام زاده یعقوب (ع) ما سالیانه شاهد هزاران عمل قربانی (هزار دویست مورد) از سوی زوار هستیم. زائرین با داشتن نذر و برآورده شدن حاجات خود، حیوانات مختلف از نوع گوسفند، بز و گاو را در این مکان قربانی می کنند.

رد گذشته ، رسم بر این بود که هر کسی قربانی را به امام زاده یعقوب (ع) نذر داشت، آنرا به این محل می آورد، ابتدا دور حرم از بیرون می گرداند. سپس آنرا به کشتارگاه برده و ذبح می نمودند.

در حال حاضر نیز این رسم نه بصورت گذشته ، در مواردی مشاهده می شود. قربانی ها امروزه در کشتارگاه امام زاده که در ضلع جنوب غربی صحن قرار گرفته ذبح می شوند. در گذشته کشتارگاه توسط خادمین امام زاده اداره می شد، و آنها در قبال ذبح قربانی، بخشی از فراورده های قربانیها را به عنوان حق الزحمه برداشت می نمودند. ولی در سالهای اخیر کشتارگاه توسط هیأت لمانا، برای زمانی معین یک یا دو سال و مبلغ مشخص ، به افراد گیر اجاره داده می شود.

گوشت قربانیها، یا در امام زاده یعقوب (ع) بصورت غذای آبگوشت درست می شود و با دعوت از افراد میهمان، در ناهار یا شام پذیرایی بعمل می آید. و یا آنرا پس از ذبح و متبرک شدن به امام زاده، به خانه آورده و در میان اقوام ، و همسایه گان تقسیم می کنند.

نزورات:

نزورات در امام زاده یعقوب (ع) شامل انواع مختلف: قربانی، پول نقد، اشیاء نفیس، طلاجات، فرش های مختلف در ابعاد گوناگون، تابلوهای مختلف، لوازم و وسایل مورد نیاز مانند ظروف، اجاق گاز، پیک نیک، . . . . . به ارزش بیش از سیصد میلیون ریال در طول سال می باشد.

از میان نزورات مختلف به امام زاده، پول ریخته شده به داخل ضریح، سهم بیشتری را به خود اختصاص می دهد. و مقدار آن به بیش از یکصد و پنجاه میلیون ریال در طول سال می رسد.

برای نمونه پول جمع آوری شده از داخل ضریح، در اول سال ۱۳۸۴ (فروردین ماه) از مرز پنجاه میلیون ریال فراتر بود.

در مناسبت های مذهبی و ملی، مانند اعیاد و جشنها و ایام سوگواری که ازدحام جمعیت در امام زاده به اوج خود می رسد. میزان نزورات پول نیز به داخل ضریح افزایش می یابد. جمع آوری پول از داخل ضریح در طول سال بین ۸ الی ۱۰ بار صورت می گیرد.

این امر با حضور هیئت امنا امام زاده یعقوب (ع) و نماینده سازمان اوقاف شهرستان انجام می شود. البته جمع آوری آن بستگی به مقدار پول در داخل ضریح دارد. اگر مقدار آن زیاد باشد بلافاصله این مسئله صورت می گیرد.

نزورات پولی، جمع شده، هر بار پس از جمع آوری و شمارش در دفتر هیئت امنا امام زاده، صورت جلسه می گردد، و به حساب مشترک هیأت امنا و اوقاف شهرستان ابهر

واریز می گردد. و حساب دیگری نیز در بانک ملت صائین قلعه به نام حساب امام زاده یعقوب هست که پس از برداشت از حساب مشترک، به این حساب ریخته شده، و برای مصرف در موارد متعدد هزینه می گردد.

از کلیه درآمدهای مختلف امام زاده اعم از نقدی و غیرنقدی به میزان ۹۰ درصد از آن برای مخارج امام زاده یعقوب، اختصاص دارد و به مقدار ۱۰ درصد نیز بعنوان حق متصدی گری توسط اداره اوقاف شهرستان ابهر برداشته می شود.

مخارج متعدد در امام زاده یعقوب، که از نزورات مردمی هزینه می شود عبارتند از:

۱- کارهای ساختمانی: همانطوری که در بنای جدید امام زاده یعقوب (ع) به آن اشاره شد، در اجرای فاز اول این بنا به میزان یکصد پنجاه میلیون تومان پول هزینه شده که تمامی آن از محل نزورات مردمی تأمین شده است.

۲- راه- راه امام زاده یعقوب تا صائین قلعه به مسافت ۳/۵ کیلومتر، قبلاً به صورت راه شوسه خاکی درجه ۳ بود، ولی در سالهای اخیر این راه، از حمل نزورات مردمی و مساعدت شهرداری صائین قلعه و استاندار زنجان با پیگیری نماینده وقت حاج آقای مصطفی مرسلی عریضتر و پس از زیرسازی آسفالت گردیده است. هر چند این راه در حال حاضر کفاف تردد، وسایل حمل و نقل، امروزی را نمی دهد، لذا امید است در آینده با توجه به افزایش زوار و رفت و آمد بسیار به این مکان، که در مناسبتهای مختلف، شاهد آن هستیم تدابیری ویژه و سریعی به آن اندیشیده شود.

۳- برق: امام زاده یعقوب (ع) یک بنا و مجموعه عظیم، تاریخی، زیارتی و تفریحی، مهم در سطح استان زنجان می باشد. دارای و حرم، شبستان، مسجد، و ۵۰ اتاق زائر سرا، صحن و محوطه بزرگ، انبار، کشتارگاه، سرویس دستشوئی، . . . و متصل به شبکه برق سراسری می باشد. لذا حضور مداوم و همیشگی زوار در طول سال برای زیارت و تفریح، و اقامت، نیاز به روشنائی و مصرف برق را افزایش می دهد که هزینه آن از محل نذورات مردمی تأمین و پرداخت می شود.

۴- خدام: در امام زاده یعقوب (ع) بطور مداوم در طول سال به تعداد چهار نفر خدمه، حضور دارند، که وظیفه حفاظت و نگهداری و نظارت راهنمائی زائرین، تحویل زائر سرا به میهمانان، و کارهای بهداشتی و نظافتی این مجموعه را بر عهده دارند. که بصورت قراردادی یا رسمی در استخدام امام زاده قرار گرفته‌اند. و ماهیانه مبالغی بعنوان حقوق و مزایا به این افراد از محل درآمدهای آن، تعلق می‌گیرد.

۵- هزینه آب: از برکات حضور امام زاده یعقوب (ع) در این مکان مرتفع وجود چشمه آب شیرین و گوارا می‌باشد که در سالهای اخیر با وجود خشکسالی در سطح کشور و منطقه از میزان و مقدار آن کاسته نشده است و این از معجزات این مکان مقدس به حساب می‌آید. لذا برای انتقال آب از چشمه که در ضلع غربی صحن امام زاده قرار گرفته، ایجاد آب انبار و لوله کشی از آن به، دیگر نقاط جهت استفاده زائرین هزینه‌هایی را بدنبال داشته، که باز ازن هزینه‌ها از محل نذورات مردمی تأمین شده است.

۶- و هزینه‌های دیگری مانند، تلفن، سوخت و حرارت در زمستان، و سایر و سایل جنبی، آسفالت پشت بام، زائر سراها، گچ کاری و رنگ اتاق‌ها، ... همگی از درآمد حاصله از نزورات، صرف می‌شود.

امام زاده یحیی (ع)

این آرامگاه در قسمت جنوبی صائین قلعه در کنار تپه تاریخی و محلات و خانه‌های واقع شده است. بقعه‌ای با ازاره سنگ تراش قرمز رنگ و دیوارهای آجری ساده است. به جانب شرقی بنای چهار ضلعی این بقعه که می‌توان آن را از آثار قرن هفتم یا هشتم هجری به شمار آورد. به اعتباری در دوران صفویه، ایوانی افزوده‌اند که راه پله بام آرامگاه در جانب شمال غربی آن قرار گرفته است. گنبد فراز بنا. شلمجی نزدیک به رک است که بر اثر مرمت‌های انجام شده تناسب‌های مطلوب را از دست داده است در چهار جانب بنا چهار در گاه قرار داشته است که دو درگاه شمالی و غربی آن در گذشته بسته‌اند. طرح داخل بقعه اصلی با توجه به فرورفتگی درگاهی چهارگانه، عبارتست از یک دوازده ضلعی که گوشه‌های اصلی آن نزدیک به منحنی است. در گوشه‌هی بالای بنا برای ساختن پوشش سقف، ترنبه‌هایی که داخل آن‌ها مقرنس بندی شده، ایجاد گشته است. قسمت داخلی بنا فاقد تزئینات است و فقط در نمای بیرونی و در انتها الیه گنبد، یک ردیف کاشی فیروزه‌ای کار شده بود.؟؟ میان بقعه صندوق چوبی منبت کاری شده زیبایی قرار داشت که دیوارهای آن با نگاره‌های گیاهی پر کار و خوش نقش زینت شده بود. در جانب شمالی صندوق کتیبه‌ای مشتمل بر آیات

قرآنی و نام سازنده صندوق و تاریخ ۷۹۷ هـ ق خوانده می شود. در قسمت بالای صندوق نیز دور تا دور بر روی یک حاشیه، آیات قرآنی دیگری با خط ثلث کنده کار شده بود. صندوق مزبور از نمونه های جالب منبت کاری قرن هشتم به شمار می رود. و صاحب آرامگاه از اولاد امام موسی کاظم (ع) می باشد «زنده دل، حسن، ۱۳۳۱ ص

۸۴»

بنای فعلی امامزاده یحیی (ع) در چند سال اخیر به کوشش شهرداری صائین قلعه و سازمان میراث فرهنگی، تعمیر و مرمت گردیده است. و اطراف حیاط و محوطه امام زاده و تپه تاریخی حصاری از نرده های آهنی ایجاد شده و داخل محوطه تمیز و گلی

کاری گشته و برای ایجاد نظم و حفاظت از آن فردی را به این کار گذاشته اند.

محوطه امام زاده یحیی (ع) از قرن هفتم و هشتم هجری تا سی سال اخیر بعنوان قبرستان استفاده می شده و در نزد اهالی صائین قلعه به قبرستان پائین معروف است که بعلت محدودیت آن، قبرستان به گلزار شهدا در جنوب شهر انتقال یافته است.

در وسط شبستان قبر امام زاده یحیی (ع) قرار گرفته و در کنار قبر امام زاده عده ای از علما و بزرگان سادات شهر از جمله مرحوم حجت الاسلام سید ضیاءالدین حسینی، سید عیسی حسینی و سید قوام الدین حسینی حاج ابراهیم صباحی و در کنار بقعه فتح الرخان رضائی جود و در سمت چپ این آرامگاه، سنگ نوشته ای با تاریخ ثبت شده به نام امینی که از اجداد امینی های صائین قلعه می باشد مشاهده می شوند، شده اند.

امام زاده یحیی (ع) از اولاد امام هفتم حضرت موسی بن جعفر (ع) می باشد. پس از مهاجرت امام رضا (ع) به اجبار مأمون خلیفه عباسی به ایران، در کنار آن حضرت گروهی از بی اعمام و منسوبین به این خاندان، و یا پس از آن، از جمله امام زاده یحیی (ع) به کشور ما مهاجرت نمودند. این امام زاده بنا به قول مورخین، در نبردهائی که میان طرفداران امامان شیعه و کلام محلی وابسته به خلفای عباسی رخ داده، شرکت داشته و در جریان این مبارزات به شهادت رسیده است.

پس از شهادت، ایشان توسط مردم صائین قلعه در جنوب این شهر در کنار تپه تاریخی و تکیه قدیمی که مرکز آن بوده دفن شده است. و بنائی بر آرامگاه ایشان احداث می شود که سابقه آن به قرن هفتم هجری می رسد.

این محل از گذشته تا سالهای اخیر مرکز انجام مراسم و فعالیتهای مذهبی، سیاسی، اجتماعی فرنگی در این شهر بوده است.

وجود مسجد جامع یا تکیه قدیمی، در این محل، قبرستان قدیمی در اطراف آن قرار دارد. و مراسم عزاداری سالار شهیدان در ایران سوگواری ماه محرم، بخصوص تاسوعا و عاشورای حسینی، سخنرانی، تعزیه و شبیه خوانی، با اجتماعی مردم، در این محل صورت می گرفت است.

در تکیه قدیمی و مسجد جامع در کنار امام زاده یحیی (ع) چاه آبی وجود داشته که بسیله پله هائی از آن چاه آب برداشت می شد. در داخل مسجد، سنگ نوشته ی بزرگ وجود داشت، که پشت آن راه دخمه و سردابه ای بوده است، و از آن بعنوان قبرستان

خصوصی طایفه مخصوص «امینی‌ها» که جسد مردگان خود را در آن قرار می‌دادند، استفاده می‌شد است.

در حال حاضر این امام زاده، از ارج و احترام بالائی، نزد مردم این شهر و شهرها و روستاهای دیگر دارد. و بسیاری از مردم در طول سال با داشتن نذر و نیاز به زیارت این محل می‌آیند.

در این امام زاده در طول هفته بخصوص روزهای پنج‌شنبه و جمع، شاهد حضور مردم بخصوص زنان می‌باشیم که با نذر و نیت قبلی، و با دعوت از دیگر زنان، از دیگر زنان. انواع خوراکیهای نذری مانند، چای - آن پنیر سبزی - آش، شیرینی، حلوا، پخش می‌کنند.

میزان نذورات به این امام زاده در مقایسه با امام زاده یعقوب (ع) بسیار اندک و بیشتر از نوع نذورات پولی می‌باشد. که توسط هیئت امناء و خادم آن، صرف امور حفاظتی آن می‌گردد.

امام زاده قاسم و سارا (ع).

این امام زاده‌ها بنا به گزارش افراد مسن و کهنسال، برادر و خواهری بودند که در کنار هم دفن شده‌اند، در گذشته در ناحیه شمال شرقی صائین قلعه که اطراف آنرا باغات و مزارع فرا گرفته بوده در کنار، راه قدیمی ورودی اول جاء ترانزیت به صائین قلعه قرار داشتند.

در حال حاضر بر اثر گسترش شهر اطراف آنرا ساختمانها قرار گرفته و در وسط بلوار سی متری نواب، واقع شده است. بنای قبلی از خشت و گل بوده و قبر این امام زاده‌ها و بعق گلی، که بصورت مناره‌ای از وسط به بالا کشیده شده بود. قرار داشت. ولی در سالهای اخیر منای قبلی تخریب و بجای آن بنائی چهار ضلعی با گنبد گرد کاشی کاری شده در مجاورت آن، از سطح آجر و آهن، ایجاد شده است. این امام زاده‌ها فاقد شجره نامه و زیارت نامه مخصوص می‌باشند. ولی نزد مردم صائین قلعه از قدیم الایام، از ارزش و احترام، والائی برخوردار بوده و هستند. در طول سال مورد زیارت اهالی صائین قلعه، قرار می‌گیرد و پخش چای و خوراک نذری، که بیشتر توسط زنان و با دعوت از دیگران، ضرورت می‌گیرد. از رسومات محلی و مذهبی این مکان بشمار می‌رود.

www.kandoo.cn.com

www.kandoo.cn.com

باورها و کارکردهای زیارتگاهها

www.kandoo.cn.com

www.kandoo.cn.com

www.kandoo.cn.com

باورهای زیارتگاهها

باورها بر اساس ویژگی‌های قویم- ملی - مذهبی- نژادی- تاریخی و جغرافیائی بوجود می‌آیند و همواره از جایگاه خاصی در فرهنگ عامه برخوردار بوده‌اند. باورها نقش موثری را در تفکرات اندیشه‌ها عقاید، ویژگی‌های شخصیتی ما ایفا می‌کند. باورهایی که در مورد زیارتگاه وجود ارد متعدد متنوع و شاید متضاد باشد. اما آنچه که مسلم است این باورها وجود دارند و همه ما هنگامی که در ارتباط با امامزاده‌ها قرار می‌گیریم خواسته و ناخواسته از آنها تأثیر می‌پذیریم. باورهایی که در ارتباط با امامزاده‌ها وجود دارند و گونه‌اند. یک کلیه کارها اعمال- رفتارها- حرکات وقتی تفکرات و اندیشه‌هایی که پرداختن به آنها در محدوده یک امامزاده ممنوع و لازم اجتناب شمرده می‌شوند. کارهایی مانند دزدیدن اشیای داخل زیارتگاه تخریب و صدمه زدن به امامزاده آلوده کردن محیط و رعایت نکردن بهداشت، و اندیشه‌های نادرست مانند شک کردن در سابقه مذهبی یک امامزاده و یا به منجر گرفتن نذر و نیازها و غیره [که این اعمال و رفتارها ممنوع در قلمرو امامزاده‌ها نوعی تابط به شمار می‌روند] (روح الامینی- محمود مبانی انسان شناسی - ص ۲۹۶) روح الامینی در ادامه می‌افزاید «تابوهائی که در محدوده یک زیارتگاه قرار دارند را می‌توان به دو گروه تقسیم کرد، گروه اول تابوهائی هستند که ریشه در مذهب دارند یعنی اعمالی که آئین‌ها و قوانین مذهبی آنها را منع کرده است. مانند دزدی و یا به مسخره گرفتن اعمال مذهبی و اما گروه دوم تابوهائی هستند که ریشه در فرهنگ و آداب رسوم ما دارند مانند تخریب

کردن زیارتگاه یا بی احترامی به خادمین، نوع دوم شامل اعمال و رفتارهایی که حلال و پسندیده است. و انجام آنها توصیه شده و اجر و پاداش دنیوی و اخروی خواهد داشت مانند، نذورات، قربانی کردن، وقف نمودن، تمیز کردن محوطه امام زاده ها- شستن فرش ها و زیراندازها- غبار رویی صحن و مساجد آن، می توان اشاره کرد.

با توجه به اینکه مشکلات روزمره زندگی، گروههایی از مردم را از پرداختن به امور معنوی تا حدودی دور کرده است، ولی با این همه زیارتگاهها همچنان مریدانی دارند که، اجازه می دهند تا روح خسته مردم در گرداگرد این مشکلات تلطیف پیدا کند، و زمینه آرامش روحی و رونی و تصفیه آنرا فراهم سازد.

[دست یافتن به دامن بزرگان و تکیه کردن به آنها، برای حل مسائل و مشکلات از خصوصیات طبیعی بشر و از خصائص فطری آدمیزاد بوده است. کسانی که حاجتی دارند از اوضاع روزگار گله مند می باشند، مقامی هستند تا بتوانند حاجتشان را برآورد یا از نگرانی رهایش سازد.] «رکنی یزدی، ۱۳۶۲ - ص ۹۲»

انسان زائر از طریق توسل و شفاعت خود را به درگاه الهی نزدیک می کند، و انسان گنهکار از رحمت الهی ناامید نمی گردد، به درگاه خداوند و امامان معصومین پناه می برد، و از پیشوای مقرب به درگاه خدا تقاضای شفاعت می کند.

در هنگام زیارت برخی افراد از گناهان گذشته توبه می کنند. بدین جهت روح و روان آنان از آلودگی ها پاک و پس از زیارت احساس آرامش، روحی و روانی می کند.

شکل دیگر از توسل به اماکن متبرکه و مقدس، و امام زاده ها، افروختن - شمع . بستن دخیل، ارائه اجناس مورد نیاز زیارتگاهها، آجیل مشکل گشا انواع خوراک نذری. ریختن پول در ضریح، قربانی و . . . می باشد. که تمامی این موارد می تواند از کارکردهای زیارتگاهها باشد که در ادامه به بررسی آن می پردازیم.

کارکرد مذهبی

زیارتگاهها از جمله اماکن مذهبی هستند، که بیشتر آنها بعد از ورود اسلام به ایران در اقصی نقاط این کشور بوجود آمدند. این مکانها یکی از مظاهر ویژه دین اسلام محسوب می شوند که کارکردهای مذهبی مختلف و متنوع از آنها مشاهده می شود. دلایل این ادعا را می تون در نقشی که زیارتگاهها در انجام دادن اعمال مذهبی مانند نماز و عبادت، دعا، نیایش، زیارت، نماز و دعا بعد از زیارت، و همچنین مرکزی برای تصمیم گیریهای، اجتماعی، و سیاسی ایفا می کنند، جستجو کرد. علاوه بر آن جشنها و عزاداریها و دیگر مراسم مذهبی نیز در این اماکن مقدس برگزار می شود.

در امامزاده یعقوب (ع) در طول سال، زائرین آن حضرت از شهرها و روستاهای اطراف با خلوص قلبی و نیست باطنی، جهت ارادت به آن آستان، به زیارت می آیند، از آداب زیارت ائمه و امامزادهها، غسل گرفتن، وضو داشت، اذن دخول خواستن، زیارت نامه خواندن، بوسیدن ضریح یا جای پای و دور حرم گردیدن، نماز زیارتست و مستحبی خواندن، و . . . می باشد، لذا زوار این مکان مقدس نیز با رعایت تمامی این آداب به زیارت آن می شتابند زیارت نامه و نماز می خوانند، زیارت می کنند، دخیل

می بندند، پول و اجناس قیمتی مانند طلا و غیره داخل ضریح می اندازند و اگر نذرهای دیگری داشته باشد، بصورت‌های مختلف مانند قربانی کردن، و خیرات نمودن، میهمان دعوت کردن و . . . . را به نحو احسن به انجام میرسانند. امام زاده های صائین قلعه، امام زاده یعقوب (ع) و امام زاده یحیی (ع) در مناسبت‌های ملی مذهبی، بخصوص ایام محرم و شبهای قدر، ۲۸ صفر، و . . . پذیرای جمعیت انبوه عزادار بصورت‌های مختلف در هیأت‌های مذهبی، دسته‌های زنجیرزنی و سینه زنی، گروه‌های تعزیه و شبیه خونی می‌باشد. در ضمن با توجه به موقعیت جغرافیائی بسیار خوب امام زاده یعقوب (ع)، در جشن‌ها و مراسم و تعطیلات ملی، مذهبی، مانند عید سعید فطر و سیزده بدر، هر سال جمعیت زیادی براز زیارت و تفریح در زائرسراها و اطراف امام زاده یعقوب و دامنه‌های سرسبز آن، حضور می‌سازند. در گشته ای نه چندان دور نمای هیئتهای مذهبی و دسته‌های عزاداری، در روزهای تاسوعا و عاشورای حسنی از تمامی نقاط شهر به سمت امام زاده یحیی (ع) حرکت می‌نمودند و در آن صحن پس از اجتماعی به استماع سخنرانی روحانیون شهر می‌پرداختند. سپس تعزیه باشکوهی در آن محل توسط تعزیه خوانان با تجربه محلی اجرا می‌شد.

۲- کارکرد تاریخی: چون قدمت اغلب زیارتگاهها اغلب به قرن هفتم و هشتم هجری باز می‌گردد. این اماکن مذهبی تاریخی یکی از عناصر مهم در شناخت آثار و ابنیه تاریخی بشمار می‌روند. از نظر مردم شناسی و تاریخ بسیار مهم و با ارزش می‌باشد و از آنها می‌توان، اثر هنری. و جای پایی از گذشته را یافت. چگونگی ساخت یک

امامزاده و تاریخی ساخته شدن آن و انگیزه‌هایی که باعث بوجود آمدن آن شده است اما را با آثار بجامانده از فرهنگ و تمدنهای بشری در هر نقطه از جمله در جامعه مورد تحقیق آشنا می‌کند: در نتیجه افتخاری برای افراد بومی و محلی بشمار آمده و سعی در معرفی و شناسائی آن به دیگران بر می‌آیند، [از طرف دیگر مطالعه و شناسائی این گونه بناها و شناخت تاریخ تمدن و فرهنگ در زمان ساخت آنها نوعی انگیزه و تلاش در افراد جامعه در جهت حفاظت فیزیکی از آنها ایجاد می‌کند] (بیرو، آلن ۱۳۷۱)

از طرف دیگر مردم ایران پس از گرایش به اسلام نسبت به ائمه اطهار علاقه وافری نشان می‌دادند و درد خلال جنگ شماری از اولاد و منسوبین به ائمه اطهار علاقه وافری نشان می‌دادند و در خلال جنگ شماری از اولاد و منسوبین به ائمه اطهار (ع) در ایران شهید شدند و بعدها قبور شهدا مأمن و حمل راز و نیاز و مورد احترام مردم قرار گرفت. بدنبال آن اقداماتی جهت ساختن بنا و آرامگاه برای آنها بعمل آمد. لذا بررسی این اماکن با قدمت دیرینه می‌تواند کمک موثری به شناخت، معماری، همت مردم، هنر آن دوره تحولات و حوادث مربوط به آن، نحوه برخورد دولتهای وقت با این اماکن، میزان توجه و کمک مالی آنها نزورات مردمی و خیرات افراد خیر برای بازسازی و احیا آنها، در طول دوره‌های مختلف، ایجاد می‌کند.

بطور مثال، در مسافرت اجباری امام رضا (ع) که به زور از طرف مأمون خلیفه عباسی از مدینه به ایران عزیمت فرمودند در کنار ایشان گروهی از اولاد امام موسی بن جعفر و بنی اعماش نیز، یا بعدها به ایران مهاجرت نمودند، از جمله ایشان حضرت امام زاده

یعقوب (ع) و امام زاده یحیی (ع) بودند که توسط حکام محلی وابسته به خلیفه عباسی به شهادت رسیدند. مزار مطهر آنها در صائین قلعه قرار گرفته است از آن پس دوستداران خاندان علی (ع) همواره در جهت حفظ، احترام از قبور ایشان نهایت سعی و تلاش خود را آغاز و در زمینه ایجاد آرامگاه با استفاده از معماران و بنایان با تجربه تمام تلاش خود را به کار گرفتند و با احداث بنای آرامگاهی هم هنر معماری خود را به رخ آیندگان کشیدند و هم نهایت احترام، ارج ارزش خود را به آنها آشکار ساختند.

۳- کارکرد هنری: هنری پدیده ای است که از دیرباز فکر و اندیشه بشر را به خود مشغول داشته است و جنبه های مختلف زندگی انسان را در ارتباط با آن زندگی در بر گرفته است و برای ثبات و دوم خود به تکامل نیاز دارد. [و تکامل یک هنر بر اساس محرکهای دینوی و دینی صورت می گیرد.] (گراباره، ۱۳۷۳، ص ۴۶). و دین اسلام، آئین ها و قوانین خود یکی از قوی ترین محرکهای دینی در تکامل هنر در ایران می باشد. پس از فتح ایران بدست اعراب، هنر ایرانی و با اندیشه های اسلامی آمیخته شد. و این مفهوم در بناهای مذهبی اسلامی به خوبی قابل مشاهده است. از جمله این بناهای مذهبی که پس از اسلام در ایران ساخته شدند مساجد و امامزاده ها هستند. که مجموعه ای از آثار هنری ایرانی و اسلامی به حساب می آیند. مجموعه ای که با بهره گیری از خاصیت منحصر به فرد دین اسلام معینی [پذیرش عناصر قوی و حملی و آمیزش با آنها] (جنس ۱۳۶ ص ۱۹۱) بوجود آمده است. اماکن مذهبی مانند مساجد و امامزاده ها سکان مناسبی برای حفظ آثار هنری می باشند و مفاهیم اسلامی را با زبان

هنر، تصویر و رنگ، معماری کاشیکاری، گچ‌بری، آئینه‌کاری، نقاشی، حکاکی و کنده‌کاری و . . . . بیان می‌کند بعنوان مثال ضریح جویی گرانبهائی که در قرن هشتم هجری در استان گیلان در شهر لاهیجان در نهایت دقت و ظرافت ساخته شده و به آستان مقدس امامزاده یحیی (ع) اهداء گردیده بود. مفاهیم اسلامی را در زبان هنر ایرانی به نمایش کشیده بود بطوریکه در جانب شمالی ضریح کتیبه‌ای مشتمل بر آیات قرآنی و نام سازنده حک گردیده و یک حاشیه دور تا دور ضریح آیات قرآنی دیگری (یس) با خط ثلث کنده‌کاری شده بود و در سطوح دیگر ضریح نقوش و طرحهای گیاهی زیبایی حکاکی گردیده بود. در نهایت صندوق مزبور از نمونه‌های الب

منبت‌کاری قرن هشتم در هنر ایرانی اسلامی به شمار می‌رود.

۴- کارکرد روانشناسی: انسان در زندگی با موانع مختلف، روحی، روانی، جسمی مادی مواجه می‌شود و سعی در رفع این موانع و از میان برداشتن آنها را دارد. ولی زمانی که انسان نتواند بر مشکلات زندگی غلبه کند به واسطه عواطف و احساسات زمانی که انسان نتواند بر مشکلات زندگی غلبه کند به واسطه عواطف و احساسات خود دچار نوعی پریشانی روانی می‌شود که روح و روان او را آزرده می‌سازد. لذا برای رهائی از این پریشانی و آزردگی از نظر روانشناسی نیاز به تخلیه روانی پیدا می‌کند. [دین و مذهب از جمله پدیده‌هایی هستند که توانائی آرامش روحی انسانها را در خود نهفته دارند]. (رکنی یزدی، ۱۳۶۲) زیارتگاه به واسطه اعتباری که از نظر مذهبی در بین مردم دارند از مکانهای مناسبی برای تخلیه روحی و روانی به حساب

می آیند. فضای اماکن مذهبی فضای روحانی و آرام بخش است فضائی که به انسان، صبر، اطمینان در برابر مشکلات روحی روانی می دهد. و این مسئله بقدری مشهود و ملموس است که افراد در جامعه ما هر گاه با مشکلی مواجه شوند به این اماکن متوسل می شوند و اطمینان قلبی درند که اگر با نیت پاک و خاص به آنها توسل جسته اند مشکلاتشان حل خواهد شد. لذا با توسل و استغاثه به درگاه خداوند متعال و شفیع قرار دادن آنها و ریختن اشک شوق از داشتن چنین تکیه گاهی مطمئن تخلیه روانی شده و آرامش روحی به دست می آورند همچنین ما در احادیثی داریم که زیارت امامان و مسئولین به آنها برای پیروان و دوستداران ائمه اطهار (ع) امری است در حد واجب لذا فرد زائر برای زیارت آنها توصیه شده و انجام آنرا بر خود فرض می داند. در حدیث آمده زیارت امام حسین (ع) و ائمه فرضی است بر هر مومن و هر که ترک کند آنرا حقی از خدا و رسول ترک کرده باشد. در حدیث دیگر وارد است که هر امامی را عهد است برگردن اولیاء و شیعه خود و از جمله تمامی بعهد زیارت قبور ایشان است.

بنابراین انجام عمل زیارت به خرد نوعی آرامش خیال و اطمینان روانی می دهد که به وظیفه خود در زیارت قبور ایشان عمل نموده است، از طرف دیگر فرد زائر به علت فضای معنوی و قدسی حاکم در آرامگاه ائمه، از نظر روحی و روانی احساس سبکی و راحتی می کند و به علت اثر مطلوب در روحیه افراد پس از زیارت و بازگشت همواره

ما در افراد، آرزوی دیدار و زیارت مجدد را مشاهده می‌کنیم، که این امر میتواند به عنوان کارکرد مطلوب عمل زیارت و اماکن مقدس محسوب گردد.

در ضمن شنیدن و دیدن معجزات امام زاده‌ها در تسکین روحی افراد، در زیارت تاثیر

فراوان دارد. به عنوان مثال اخیراً ما شاهد یک معجزه از امام زاده یعقوب (ع) بودیم که

در جریان آن کودکی کور از شهر کرج در آستان امام زاده شفا یافته و بینا شده بود.

۵- کارکرد سیاسی: ایجاد امام زاده در ایران توسط ایرانیان و علاقه به خاندان پیامبر

گرامی اسلام (ص) می‌توان در پدیده‌های مختلف سیاسی جستجو کرد. علاقه به

حکومت عدل علی (ع) و امامان بحق شیعه و سپس اولاد ایشان و بعد احداث اماکن

مقدس مذهبی و امامزاده‌ها نوعی اعتراض به اعراب مسلمانی بود که پس از ظهور

اسلام ایران را فتح کردند و در طول حکومت خود فشارهای سیاسی، اجتماعی،

فرهنگی را بر ایرانیان اعمال کردند. مردم جامعه ما برخلاف تمایلات حاکم عرب

مذهب شیعه را پذیرفتند و «امامزاده‌ها را به عنوان سمبل تمایلات سیاسی و مذهبی

بوجود آوردند» [رکنی یزدی، محمد مهدی ۱۳۶۲]

اماکن مقدس همواره موجب برتری سیاسی، اجتماعی یک منطقه نسبت به منطق دیگر

بوده‌اند و شهرها و روستاهای همجوار را به لحاظ مختلف تحت الشعاع خود قرار داده

و از قرب و منزلت بالاتری در میان مردم منطقه، یا استان و کشور برخوردار بوده‌اند.

دو عامل دینی و سیاسی از عوامل غیراقتصادی هستند که هر کدام به نوبه خود

می‌توانند باعث گسترش و توسعه یک شهر را فراهم سازند. عامل سیاسی انتخاب

شهری به عنوان مرکز حکومت، استان، ایالت، منطقه از دیرباز در ترقی و آبادی بسیاری از شهرهای مختلف سهم بزرگی داشته است. در کنار این عامل، عامل مذهبی نیز یک عامل غیراقتصادی است که بر اثر قرار گرفتن اماکن مقدس به صورتهای مختلف، مانند قبله شهر مکه، مدینه شهر پیامبر، و شهرهای کربلا، نجف، مشهد و . . . مدفن امامان شیعه و بسیاری از شهرها که در آن آرامگاه امام زاده یا قدمگاه امامان وجود داشته است در گسترش این شهرها موثر بوده و همه حیثیت و شهرت و ثروت آنها مدیون همین ارج و بهای روحانی است.

قرار گرفتن آستان مقدس امام زاده یعقوب (ع) و امام زاده یحیی (ع)، در شهر صائین قلعه که از اولاد امام موسی بن جعفر (ع) می باشند و حضور گسترده زوار از شهرها و روستاهای مختلف، برای زیارت، و رونق رفت و آمد و فعالیت اقتصادی، و خدمت در آستان امام زاده ها بصورت خدام یا هیات امناء، همواره در زمانهای مختلف، افتخار بزرگی است که نصیب مردم شهرها ما شده است.

۶- کارکرد اقتصادی: کارکردهای اقتصادی یک زیارتگاه را در موارد مختلف و متنوع می توان جستجو کرد. افرادی که به اماکن مقدس مراجعه می کنند هدایای نقدی و غیرنقدی خود را به زیارتگاه پیشکش می کنند، از قبیل پول، طلا و جواهر، فرش های بستافت، تابلوهای مختلف، زیراندازهای متنوع، پارچه های مختلف اجناس عتیقه و . . . علاوه بر این اینگونه اماکن معمولاً دارای زمینهای وقفی فراوانی هستند وجود این

زمینها و درآمد حاصل از آن به اعتبار اقتصادی زیارتگاه کمک می کند و همگی در رشد و توسعه اقتصادی منطقه نقش مهمی دارند.

همچنین در روزهای خاص، در تعطیلات و مناسبتهای مختلف، مذهبی، ملی منطقه ای،

بخصوص در ایام جمعه ها، . . . وجود بازارها و دستفروشهای که کالای خود را در

معرض فروش زائرین قرار می دهند از کارکردهای مهم اقتصادی زیارتگاهها بشمار

می روند. در امام زاده یعقوب (ع) روزهای تعطیل با شاهد حضور انبوه مردمی هستیم

که علاوه بر زیارت هدایای مختلف خود از یک زیر اندازی گرانبها و ریختن پول و

ضریح گرفته تا یک تابلو کوچک از ائمه یا ادعیه قرآنی ، به آستان امام زاده تقدیم

می دارند، که باعث رونق و گسترش بنای این محل شده است. در کنار آن ، در محوطه

صحن و کنار زائر سراها، با نظاره گر یک بازار بزرگی از اجناس کالاهای مختلف

هستیم که توسط افراد دستفروش و مغازه داران محلی، از صائین قلعه و شهرها و

روستاهای اطراف ایجاد می شود و باعث سود و رونق فعالیت اقتصادی آنها می گردد.

بطور مثال میزان نذورات مردم (فقط پول) در ماه اول سال ۱۳۸۴، که بدنبال اربعین

حسینی و ۲۸ صفر، از داخل ضریح امام زاده یعقوب (ع) جمع شده بود از مرز پنج

میلیون تومان فراتر بود بر همین اساس ارزش مبادلات و خرید و فروش کالا و اجناس

در محوطه امام زاده در این مدت از مرز دهها میلیون تومان بیشتر خواهد بود.

۷- کارکردهای اجتماعی و فرهنگی:

وجود آمدن اماکن مذهبی و امامزاده ها در بخشهای مختلف این کشور تغییرات فرهنگی و اجتماعی و رفتارهای خاصی را بوجود آورده است. افرادی که به این اماکن مراجعه می کنند. مردمانی از شهرها و روستاهای مختلف با رفتارها، اعتقادات، اندیشه ها و آداب و رسوم و تفکرات متنوع فرهنگی هستند، ارتباط آنها با یکدیگر باعث تبادلات فرهنگی میان آنها می گردد. آنها هر کدام ویژگی های فرهنگی خود را در معرض دید دیگران قرار می دهند و از این طریق فرهنگ خود را منتقل می کنند و از طرف دیگر با مشاهده رفتارها و آداب رسوم مختلف آنها بخشی از عناصر فرهنگی دیگران را اخذ می کنند. هر گاه میان افراد جوامع در نتیجه ارتباط عناصر فرهنگی رد و بدل گردد مبادله فرهنگی گویند.

در فرهنگ زیارت نحوه دعا خواندن، زیارت کردن، بوسیدن ضریح یا لمس کردن، زیارت نامه خواندن از عناصر مختلف آن بشمار می روند همچنین نذرهای مختلفی که مردم داشته اند، مانند قربانی، نحوه پخش آن، نحوه پذیرائی از زائرین، پخش خوراکیهای نذری دیگر، همه و همه دارای یک سری هنجارها و آداب و رسومی است که در نزد افراد و مردم مختلف، متنوع و گوناگون می باشد. لذا هر یک از این عناصر می تواند در ارتباط افراد زائر به یکدیگر منتقل شوند. در ایام سوگواری در مناسبتهای مذهبی ما شاهد حضور انبوه زائرین از شهرها و روستاهای اطراف در دسته های عزادارانی در صحن امام زاده یعقوب (ع) هستیم. در این مراسم نحوه عزاداری هیئتها

نوع لباس، نحوه سینه زنی و زنجیرزنی، نوع وسایل صوتی در پخش صدا، نوع اشعار و مرثیه خوانی، و ... می تواند مورد تقلید و استفاده دستجات و هیأت های مذهبی حاضر در این اماکن شوند. از نظر اجتماعی نیز باعث گسترش تعامل اجتماعی میان افراد می گردد و روابط اجتماعی جدیدی میان آنها ایجاد می کند و این امر نیز باعث وحدت و هماهنگی و همبستگی مردم در جامعه می تواند باشد.

www.kandoo.cn.com

www.kandoo.cn.com

www.kandoo.cn.com

www.kandooch.com

www.kandooch.com

تجزیه و تحلیل یافته‌های تحقیق و نتیجه‌گیری

www.kandooch.com

www.kandooch.com

www.kandooch.com

سوالات تحقیق

(سن) (جنس) (میزان تحصیلات)

۱- آیا اماکن مقدس و امام زاده‌های شهر خودتان را می‌شناسید؟

(الف) همه آنها را می‌شناسم (ب) اغلب آنها را می‌شناسم

(ج) بعضی از آنها را می‌شناسم (د) کمی از آنها را می‌شناسم

(ر) هیچ کدام از آنها را نمی‌شناسم

۲- آیا علاقه‌ای برای زیارت اماکن مقدس و امام زاده‌ها دارید؟

(الف) همیشه (ب) اغلب (ج) گاهی اوقات (د) بندرت (ر) هرگز

۳- آیا به زیارت اماکن مقدس و امام زاده‌های شهرتان می‌روید؟

(الف) همیشه (ب) اغلب (ج) گاهی اوقات (د) بندرت (ر) هرگز

۴- آیا نذر و نیازی به اماکن مقدس و امام زاده‌ها می‌کنید، و به آنها ارادت دارید؟

(الف) همیشه (ب) اغلب (ج) گاهی اوقات (د) بندرت (ر) هرگز

۵- آیا زیارت اماکن مقدس باعث آرامش روحی و روانی شما می‌شود؟

(الف) همیشه (ب) اغلب (ج) گاهی اوقات (د) بندرت (ر) هرگز

۶- آیا قربانی کردن حیوانات و پخش نذورات در امکان مقدس در برآورده شدن

حاجات نقشی دارند؟

(الف) همیشه (ب) اغلب (ج) گاهی اوقات (د) بندرت (ر) هرگز

۷- آیا در هنگام یارت امام زاده‌ها، در، و ضریح آنها را می‌بوسید؟

الف) همیشه (ب) اغلب (ج) گاهی اوقات (د) بندرت (ر) هرگز

۸- آیا اعتقادی به داستانها و معجزات و روایات، که از این امام زاده‌ها شنیده‌اید،

دارید؟

الف) همیشه (ب) اغلب (ج) گاهی اوقات (د) بندرت (ر) هرگز

۹- آیا علاقه‌ای به خدمت بصورت هیئت امنا و خدام در امام زاده‌ها را دارید؟

الف) همیشه (ب) اغلب (ج) گاهی اوقات (د) بندرت (ر) هرگز

۱۰- آیا امام زاده‌های مذکور در پیشرفت شهر شما موثر بوده‌اند؟

الف) همیشه (ب) اغلب (ج) گاهی اوقات (د) بندرت (ر) هرگز

www.kandoo.cn.com

www.kandoo.cn.com

www.kandoo.cn.com

جدول شماره ۱

سن	فراوانی	درصد
۱- زیر ۲۰ سال	۱۵	٪۲۵
۲- ۲۰ تا ۳۵ سال	۲۱	٪۳۵
۳- ۳۵ سال به بالا	۲۴	٪۴۰
	N = ۶۰	٪۱۰۰

جدول شماره ۲

میزان تحصیلات	فراوانی	درصد
بیسواد	۰	۰
دیپلم یا کمتر	۲۱	٪۳۵
بالتر از دیپلم	۳۹	٪۶۵
	N = ۶۰	٪۱۰۰

جدول شماره ۳

جنس	فراوانی	درصد
زن	۳۰	٪۵۰
مرد	۳۰	٪۵۰
	N = ۶۰	٪۱۰۰

www.kandooch.com

جدول شماره ۴

سوال ۱	فراوانی	درصد
همیشه یا همه	۲۱	٪۳۵
اغلب	۲۷	٪۴۵
بعضی	۱۲	٪۲۰
کمی	۰	۰
هرگز یا هیچ	۰	۰
	N = ۶۰	٪۱۰۰

www.kandooch.com

جدول شماره ۵

سوال ۲	فراوانی	درصد
همیشه	۳۰	٪۵۰
اغلب	۲۱	٪۳۵
گاهی اوقات	۹	٪۱۵
بندرت	۰	۰
هرگز	۰	۰
	N = ۶۰	٪۱۰۰

www.kandooch.com

www.kandooch.com

www.kandooch.com

جدول شماره ۶

درصد	فراوانی	سوال ۳
٪۳۵	۲۱	همیشه
٪۴۰	۲۴	اغلب
٪۲۰	۱۲	گاهی اوقات
٪۵	۳	بندرت
۰	۰	هرگز
٪۱۰۰	N = ۶۰	

جدول شماره ۷

درصد	فراوانی	سوال ۴
٪۳۵	۲۱	همیشه
٪۳۵	۲۱	اغلب
٪۲۵	۱۵	گاهی اوقات
٪۵	۳	بندرت
۰	۰	هرگز
٪۱۰۰	N = ۶۰	

جدول شماره ۸

درصد	فراوانی	سوال ۵
۵۰٪	۳۰	همیشه
۳۵٪	۲۱	اغلب
۱۵٪	۹	گاهی اوقات
۰	۰	بندرت
۰	۰	هرگز
۱۰۰٪	N = ۶۰	

جدول شماره ۹

درصد	فراوانی	سوال ۶
۲۵٪	۱۵	همیشه
۴۰٪	۲۴	اغلب
۳۰٪	۱۸	گاهی اوقات
۵٪	۳	بندرت
۰	۰	هرگز
۱۰۰٪	N = ۶۰	

جدول شماره ۱۰

درصد	فراوانی	سوال ۷
٪۶۰	۳۶	همیشه
٪۲۵	۱۵	اغلب
٪۱۵	۹	گاهی اوقات
۰	۰	بندرت
۰	۰	هرگز
٪۱۰۰	N = ۶۰	

جدول شماره ۱۱

درصد	فراوانی	سوال ۸
٪۲۵	۱۵	همیشه
٪۲۵	۱۵	اغلب
٪۴۰	۲۴	گاهی اوقات
٪۱۰	۶	بندرت
۰	۰	هرگز
٪۱۰۰	N = ۶۰	

جدول شماره ۱۲

درصد	فراوانی	سوال ۹
۵٪	۳	همیشه
۵٪	۳	اغلب
۲۰٪	۱۲	گاهی اوقات
۶۵٪	۳۹	بندرت
۵٪	۳	هرگز
۱۰۰٪	N = ۶۰	

جدول شماره ۱۳

درصد	فراوانی	سوال ۱۰
۵۰٪	۳۰	همیشه
۴۰٪	۲۴	اغلب
۱۰٪	۶	گاهی اوقات
۰	۰	بندرت
۰	۰	هرگز
۱۰۰٪	N = ۶۰	

[هدف علم مردم شناسی، مشاهده، جوامع برای شناخته «واقعه‌های اجتماعی است، که به ثبت و ضبط این واقعه‌ها پرداخته و آمارهای مربوط را تدوین و برقرار می‌سازد. به انتشار اسناد و مدارک معتبر می‌پردازد. و بطور کلی مردم شناسی علم مشاهده و آمار است] «دکتر عسگری خانقاه، ۱۳۷۳ ص ۸۱»

در این تحقیق برای رسیدن به اطلاعات مورد نظر، بین ۶۰ نفر زن و مرد بصورت اتفاقی پرسش نامه توزیع گردید. که در قالب ۱۳ جدول، توزیع فراوانی ثبت شده، در مورد سن، جنس، میزان تحصیلات و ۱۰ سوال پنج گزینه‌ای عناوین این جداول هستند.

جدول شماره ۱

مربوط به سن افرادی است که پرسشنامه را پر کرده‌اند. در سه گروه سنی زیر ۲۰ سال، ۲۰ تا ۳۵ سال، و ۳۵ سال به بالا قرار گرفته‌اند. که از این تعداد ۱۵ نفر زیر ۲۰ سال قرار دارند و ۲۵٪ درصد کل افراد حجم نمونه را تشکیل می‌دهند. ۲۱ نفر بین ۲۰ تا ۳۵ ساله قرار گرفته‌اند که ۳۵٪ درصد کل افراد حجم نمونه را به خود اختصاص می‌دهند و ۲۴ نفر هم در گروه سنی ۳۵ ساله به بالا قرار دارند که ۴۰٪ چهل درصد حجم نمونه را تشکیل می‌دهند.

جدول شماره ۲

میزان تحصیلات افراد حجم نمونه که پرسشنامه را پر کرده‌اند، نشان می‌دهد. در این جدول افراد از لحاظ معلومات و سطح درسی، به سه گروه بیسواد، دیپلم و یا کمتر، و

بالا تر از دیپلم، تقسیم شده‌اند. از این افراد کسی بیسواد نیست و ۲۱ نفر از آنها که ۳۵٪ حجم نمونه را تشکیل می‌دهند، سودای در سطح دیپلم یا پائین دارند و ۳۹ نفر بقیه که ۶۵٪ درصد آنرا تشکیل می‌دهند، سطح تحصیلاتشان بالاتر از دیپلم می‌باشد.

جدول شماره ۳

این جدول مربوط به جنس افراد است. که ۵۰٪ درصد افراد حجم نمونه را مردان و ۵۰٪ درصد آنرا زنان تشکیل می‌دهند.

جدول شماره ۴

این جدول مربوط به این سوال است که آیا اماکن مقدس و امام زاده‌های واقع در شهرتان را می‌شناسید؟ در جواب به این سؤال، از افراد حجم نمونه، ۳۵٪ درصد آنها اعلام کرده‌اند. که همه امام زاده‌های شهر خودشان را که شامل امام زاده یعقوب (ع) امام زاده یحیی (ع) امام زاده قاسم و سارا (ع) و امام زاده عبدالله می‌باشد را می‌شناسند. ۴۵٪ درصد افراد اغلب امام زاده‌ها بجز امام زاده عبدالله را می‌شناسند. و ۲۰٪ درصد از آنها تنها امام زاده‌های معتبر را می‌شناسند. و این نشان دهنده این مطلب است که مردم در جامعه، بیشتر به امام زاده‌هایی توجه دارند و می‌شناسند که، زوار آنها و رفت آمد به آنها، بیشتر و از نظر امکانات و ساختمان و بنا بزرگتر و معجزات و کرامات زیادی داشته باشند.

جدول شماره ۵

این جدول مربوط به این سوال می باشد که، آیا علاقه ای برای زیارت اماکن مقدس و امام زاده ها دارید؟ در پاسخ به این پرسش، ۵۰٪ درصد پاسخ دهندگان اعلام کرده اند که همیشه، در آنها علاقه به زیارت این اماکن، وجود دارد. چرا که در حدیثی وارد است هر امامی را عهد است بر گردن اولیاء و شیعه خود، و از جمله تمامی بعهده زیارت قبور ایشان است. و ۳۵٪ درصد افراد، اغلب اوقات به زیارت اماکن مقدس علاقه دارند. و ۱۵٪ آنها اعلام کرده اند که تنها گاهی اوقات علاقه به زیارت در آنها بوجود می آید.

جدول شماره ۶

این جدول در مورد این سوال که آیا به زیارت اماکن مقدس و امام زاده های شهرتان می روید، می باشد. در روایت آمده زیارت امام حسین (ع) و ائمه فرضی است بر هر مومن، و هر که ترک کند آنرا حقی از خدا و رسول ترک کرده باشد. لذا چون مرم جامعه ما پیرو دین اسلام و مذهبی تشیع می باشند و نسبت به امامان و ائمه و اولاد ایشان مهر می ورزند. در هر زمان امکان زیارت آنها باشد با علاقه فراوان، آنرا انجام می دهند. ولی امکان آن برای همه و شرایط آن فراهم نمی باشد، سعی می شود تا به قبور اولاد امامان و منسوبین به آنها که بصورت بقعه یا امام زاده در سراسر کشور پراکنده است، رفته و اظهار علاقه و ارادت کنند، بنابراین در این سؤال ۳۵٪ درصد افراد اعلام کرده اند همیشه در تمامی طول سال به زیارت امام زاده های شهر خودشان می روند. و ۴۰٪ درصد آنها اغلب این کار را انجام می دهند. و ۲۰٪ درصد افراد در

این حجم نمونه، اعلام نموده‌اند که گاهی اوقات به زیارت می‌روند. و ۰.۵٪ درصد از آنها بندرت به زیارت می‌روند.

جدول شماره ۷

مربوط به این سوال است که آیا نذر و نیاز به اماکن مقدس و امام زاده‌ها می‌کنید و به آنها ارادت ورزیدن به صاحب قبر (امام زاده) و استمداد و یاری جستن از خداوند، برای رفع حاجت‌ها و نیازها، با دیدن کرامات و معجزات از آنها می‌باشد. و چون برای برآورده شدن حاجات، اهدای نذور و قربانی کردن در مقابر امامان و امام زادگان از نظر علمای شیع اشکالی نداشته و جایز است، لذا می‌بینیم که ۳۵٪ افراد حجم نمونه، همیشه و ۳۵٪ دیگر اغلب اوقات، نذر و نیاز به این اماکن دارند. ۲۵٪ افراد گاهی اوقات و ۰.۵٪ از آنها بندرت این عمل را انجام می‌دهند.

جدول شماره ۸

این جدول در مورد این سؤال که آیا زیارت اماکن مقدس باعث آرامش روحی و روانی به شما می‌شود؟ در پاسخ به این سوال میتوان گفت که یکی از کارکردهای زیارت این است که باعث آرامش روحی و روانی زائر می‌شود. در مصاحبه‌هایی که با زائران انجام می‌شد، اکثر آنها به این مسأله اشاره می‌کردند و به نوعی آرامش درونی که پس از زیارت و خواندن دعا و تضرع و درخواست از خدا، در امام زاده به آنها دست می‌دهد را بیان می‌کنند و معتقدند که آمدن به امامزاده و زیارت آن باعث سبکی و

آرامش روحی انسان می شود. مردم این آرامش را به شخصیت و بزرگی و پاکی امامزاده نسبت می دهند.

از طرف دیگر رفتن به امام زاده‌ها و خواندن زیارت و دعا‌های دیگر که همراه با تضرع و گریه وزاری بخاطر ندامت از گناهان انجام شده، در زندگی و طلب عفو و بخشش از خداوند با واسطه قرار دادن امام زاده می باشد، تخلیه هیجانات درونی انسان می شود. چرا که از نظر روانشناسی گریه و زاری باعث تخلیه عقده‌های درونی می‌شود. و اگر این گریه همراه با بیان احساسات باشد تاثیر بیشتری دارد. بخاطر تضرع و احساس ندامت و امید به بخشش است که فرد به یک آرامش روحی و روانی می رسد. و این آرامش میسر نمی‌شود مگر با تخلیه هیجانات درونی که در طول زندگی این هیجانات به درون انسان راه پیدا می‌کند و باعث آزار و سلب آسایش انسان می شوند و انسانها برای تخلیه این هیجانات بدنبال چاره‌ای می‌گردند، و این را با حضور در اماکن مقدس و یادآوری گناهان، و مرگ، و روز جزا، توبه استغفار، تخلیه می‌نمایند. لذا ۵۰٪ درصد از افراد نمونه اعلام کرده‌اند که زیارت این اماکن همیشه باعث آرامش روحی و روانی می‌گردد، و ۳۵٪ درصد از آنها اغلب اوقات به این آرامش دست پیدا می‌کنند، و ۱۵٪ درصد این افراد نیز گاهی اوقات این مسئله را عنوان کرده‌اند.

جدول شماره ۹

این جدول مربوط به سوال ۶ پرسشنامه می‌باشد، که آیا قربانی کردن حیوانات و پخش نذورات در اماکن مقدس، در برآورده شده حاجات نقش دارند؟ چون مردم اعتقاد

دارند که نذر کردن و ادای آن باعث برآورده شدن حاجات می شود، لذا بعد از نذر و ادای آن یک امیدواری در آنها بوجود می آید که حاجاتشان توسط امام زاده برآورده خواهد شد. این امیدواری از نظر تلقینی بسیار مؤثر است و فرد خودش نیز تلاش بیشتری می کند تا به حاجت خود برسد و با این پشتوانه و امیدواری میتواند با تلاش به خواسته خود برسد.

در مورد قربانی همانطوریکه قبلاً بیان شد، در اسلام فقط روز عید قربان هر سال، در سفر حج این امر واجب است. و در مقابر امام زاده ها و اماکن دیگر، قربانی کردن سفارش نشده است: ولی علمای دین اسلام خصوصاً شیعه، قربانی کردن حیوانات و پخش نذورات در امامزاده ها و اماکن مقدس را به قصد قربت و احسان، دارای اشکال نبوده و جایز دانسته اند. یعنی برای استمداد از خدا و طلب حاجت از خداوند، نه امامزاده، می توان در امامزاده ها و اماکن مقدس دیگر نذر و قربانی به جای آورد. از طرفی نیز می توان گفت که قربانی کردن و پخش نذر و نذورات، در این اماکن ساخته پرداخته ذهن مردم در طول زمان می تواند باشد، که بصورت فرهنگ عامه در آمده است. از طرفی هم می توان این مراسمات، قربانی و پخش نذورات را باقیمانده مراسم قربانی برای خدایان و پیشکش کردن هدایا برای آنها توسط مردم عهد باستان تلقی کرد.

«مراجعه شود به فصل سوم، مبحث آئین قربانی»

بنابراین از افراد حجم نمونه ۲۵٪ درصد اعلام کرده اند قربانی کردن و پخش نذورات، همیشه در برآورده شدن حاجات آنها نقش بسزائی دارد. ۴۰٪ درصد آن افراد، در اغلب

اوقات تأثیر آن را در برآورده شدن حاجات موثر می دانند، و ۳۰ درصد افراد نقش آنرا گاهی اوقات و ۵٪ درصد آنها نیز این نقش را بندرت موثر می دانند.

جدول شماره ۱۰

این جدول مربوط به این سوال است که آیا در هنگام زیارت امام زاده‌ها، در، و ضریح، آنها را می بوسید؟ ۶۰٪ درصد افراد حجم نمونه اعلام کرده‌اند که همیشه، در زیارت، در ضریح های . . . امام زاده‌ها را می بوسند. ۲۵٪ درصد این افراد در اغلب اوقات این کار، را انجام می دهند و ۱۵٪ درصد آنها در گاهی اوقات این عمل را انجام می دهند.

زیارت به معنای چرخیدن به دور ضریح و بوسیدن از جای جای آن نیست، بلکه زیارت و حضور در اماکن، مقدمه رویارویی با ائمه دین است. [زیارت حضور جسم و جان است، در برابر خلیفه الله بر روی زمین، نه بوسیدن ستونها و ضریح چوی زا فلزی امام زاده] «رکنی یزدی، ۱۳۶۲، ص ۴۲»

زیارت رفتن، حضور در اماکن مقدس و خواندن دعا و ذکر اسماء خدا و راز و نیاز با حق تعالی است. پس بوسیدن صریح و گذاشتن پیشانی بر آن، نوعی فتشزم «شی پرستی» می باشد و از اعمال زیارت به حساب نمی آید، و صرفاً از روی ناآگاهی و عادت است که مردم مبادرت به چنین عملی می کنند.

جدول شماره ۱۱

این جدول در مورد سوال ۸ پرسشنامه که پرسیده شده است، آیا اعتقادی به داستانها و معجزات و روایات، که از این امام زاده‌ها شنیده‌اید، دارید؟ در پاسخ به این سوال ۲۵٪ افراد حجم نمونه، همیشه این اعتقاد را دارند که چرا که در مصاحبه‌ای که با بعضی از آنها بعمل آمده از معجزات و کرامات برخی از امام زده‌ها یا خود به چشم خویش دیده اند یا از منابع موثق شنیده اند، عنوان می کنند ۲۵٪ درصد این افراد در اغلب اوقات به مسئله اعتقاد دارند. ۴۰٪ درصد از آنها گاهی اوقات و ۱۰٪ درصد از افراد نیز بندرت به این مسائل اعتقاد پیدا می کنند.

جدول شماره ۱۲

مربوط به این سوال است که آیا علاقه‌ای به خدمت بصورت هیئت امنای و خدام در امامزاده‌ها را دارید. در ۵٪ درصد افراد حجم نمونه این علاقه همیشه بچشم می خورد. که این علاقه ممکن است ناشی از ارادت داشتن افراد و خدمت خالصانه آنها به امام زاده‌ها باشد و یا ممکن است به علت بیکاری و بدست آوردن شغل باشد و یا ناشی از حب ریاست و مقام، صورت گیرد. ۵٪ درصد افراد در اغلب اوقات، و ۲۰٪ درصد گاهی اوقات و ۵٪ بندرت، رضایت خود را به این امر اعلام نموده اند. و ۵۰٪ درصد نیز هرگز به این کار علاقه ندارند.

جدول شماره ۱۳

مربوط به این سوال می شود که آیا امام زاده‌های موجود در شهر شما در پیشرفت و گسترش آن موثر می باشند؟ [یکی از عواملی که از دیر باز در ترقی و آبادی و

پیشرفت بسیاری از شهرها چه در باختر و چه در خاور زمین سهم بزرگی داشته عامل دینی می باشد. به طور مثال شهری چون مکه همه عظمت و شهرت و ثروت خود را مدوین همین ارج و بهای روحانی است، شهری که در دل بیابانهای خشک، سوزان عربستان قرار گرفته و به خار همین موقعیت دینی مذهبی، از برکت زوار ناز و نعمت یافته است، و یا به علت مقدس بودن رودخانه گنگ شهرهای ساحلی هند واقع در کنار این رود، رونق و آبرو پیدا کرده اند. [ژینوس سمی، ۱۳۸۲، ص ۱۵]

بر همین اساس وجود امان مقدس و مذهبی مثل امامزادهها، یکی از عواملی است که می تواند در رشد و توسعه، شهرها و روستاهائی که آنها قرار دارند، تأثیر فراوان داشته باشد. لذا ۵۰٪ درصد افراد جامعه آماری معتقدند که همیشه این اماکن در توسعه و پیشرفت شهر موثرند، ۴۰٪ این افراد، اغلب اوقات معتقدند که این عامل می تواند در رشد و پیشرفت شهرها موثر باشد. و تنها ۱۰٪ درصد آنها اعتقاد دارند که گاهی اوقات این عامل در پیشرفت تأثیر دارد.

بنابراین به این نتیجه می رسیم که تقدس در میان همه مردم و در همه ادیان، از جمله دین اسلام، خصوصیات شیعه جایگاه ویژه ای و والائی دارد. زیارتگاهها یکی از عناصر اجتماعی، فرهنگی، تاریخی، سیاسی یک مردم، در یک منطقه یا استان، یا کشور محسوب می شوند. عناصری که نه تنها دارای کارکردهای مختلف اجتماعی، اقتصادی، بلکه جایگاه ویژه ی بری بروز رفتارهای فرهنگی خاص و همچنین تبادلات فرهنگی به حساب می آیند. و در ایجاد و توسعه و رونق آنها علل و انگیزه های مختلف، مذهبی،

سیاسی، اقتصادی و روانی . . . تأثیر دارند. در جامعه مورد مطالعه هم، تقدس و زیارت جایگاه خاصی دارد و مورد توجه مردم هست. اعمال و آئینها و مناسکی مختلف توسط مردم، در این اماکن مقدس صورت می گیرد، که برخی از آنها جنبه مذهبی دارد و برخی دیگر جنبه عرفی و محلی، به هر صورت مردم به این آئینها و مناسک اعتقاد دارند، و هر ساله آنها را در این اماکن برگزار می نمایند، و از برگزاری این مناسک و آئینها، اهدا متفاوتی را دنبال می کنند. هر کس بنا بر اعتقاد خود برای این اعمال، نذر، قربانی، زیارت، خدمت، هدف و نیتی دارد. و این اعتقادات و اعمال در جامعه، بصورتی، از نسلی به نسل دیگر با اندک تغییری منتقل می شود.

www.kandooon.com

www.kandooon.com

www.kandooon.com

منابع و مأخذ:

- ۱- آشفته تهرانی - امیر، جمعیت شناسی اقتصادی و اجتماعی و برنامه ریز نیروی انسانی انتشارات پرشکوه - چاپ اول، ۱۳۸۲.
- ۲- الیاده، سر چاه رساله در تاریخ ادیان، ترجمه جلال ستاری، انتشارات سروش چاپ اول، ۱۳۷۲.
- ۳- برو، آسن، فرهنگ علوم اجتماعی، ترجمه دکتر باقر ساروخانی، انتشارات کیهان چاپ دوم، ۱۳۷۱.
- ۴- حسین، هرو، تاریخ هنر، ترجمه پرویز مرزبان، سازمان انتشارات و آموزش انقلاب اسلامی - چاپ دوم، ۱۳۶۸.
- ۵- یوسفی جولندان، منصور، پایان نامه نقش زیارتگاهها در زندگی اقوام تالش، واحد مرکزی دانشکده علوم اجتماعی تهران، ۱۳۸۳.
- ۶- روح الامینی، محمد، زمینه فرهنگ شناسی، انتشارت عطار، چاپ اول، ۱۳۶۵.
- ۷- روح الامینی محمود، مبانی انسان شناسی، انتشارات زمان چاپ دوم، ۱۳۶۲.
- ۸- رکنی یزدی، محمد مهدی، شوق دیدار، ناشر اداره امور فرهنگی آستان قدس رضوی چاپ اول ۱۳۶۲.
- ۹- عسگری، خانقاه، اصغر، مردم شناسی (روش، بینش، تجربه) انتشارات شب تار، تهران، چاپ اول، ۱۳۷۳.

- ۱۰- گرابار، انگ، مسجد نمونه هنر دینی در اسلام، ترجمه محمد سعید رضایی کاشانی، فصلنامه هنر، شماره ۲۶، پائیز ۱۳۷۳.
- ۱۱- مستوفی، حمدالله، نزهه القلوب، انتشارات طه- چاپ اول ۱۳۷۸
- ۱۲- سترینج، گی، جغرافیایی تاریخی سرزمینهای خلافت شرقی، ترجمه محمد عرفان انتشارات علمی فرهنگی، وزارت فرهنگ و آموزش عالی، چاپ سوم ۱۳۶۷.
- ۱۳- فضائی، یوسف، سیر تحولی دینهای یهود و مسیح، چاپ تهران، ۱۳۵۶
- ۱۴- جان ناسن، تاریخ جامع ادیان، ترجمه علی اصغر حکم، چاپ تهران، ۱۳۴۴.
- ۱۵- فضائی، یوسف، بنیانهای اجتماعی دین، چاپ تهران، عظامی. ۱۳۵۶.
- ۱۶- شیبانی، ژان، سفر اروپائیان به ایران، ترجمه سید ضیاءالدین دهشیری- انتشارات علمی فرهنگی ۱۳۸۱.
- ۱۷- هیوم، رابرت، ادیان زنده جهان، ترجمه عبدالرحیم گواهی، دفتر نشر فرهنگ الهدای - ۱۳۷۳.
- ۱۸- ثبوتی، هوشنگ، بناهای آرامگاهی استان زنجان، انتشارات زنگان، چاپ اول ۱۳۷۷.
- ۱۹- زنده دل، حسن، مجموعه راهنمای ایرانگردی استان زنجان- نشر ایرنگردان، ۱۳۳۱
- ۲۰- دکتر نواجش، مهرداد درآمده بر مکاتب و نظریه‌های مردم شناسی، انتشارات دانشگاه آزاد اسلامی واحد اراک، چاپ اول ۱۳۸۲.

۲۱- خانم سخنی، ژینوس، جزوه مردم شناسی شهری، دانشگاه آزاد واحد مرکزی،
۱۳۸۲.

۲۲- دکتر فرید، محمد صادق، جزوه تاریخ اندیشه‌های مردم شناسی - دانشکده علوم
اجتماعی - ۱۳۸۳.

۲۳- حکمت، علی اصغر، تاریخ ادیان، نشر ابن سینا، چاپ سوم، اسفند ۱۳۴۵

۲۴- جمشید آزداگان، تحقیق در توتیمیسیم، نشر میراث ملل، چاپ اول ۱۳۷۳

۲۵- هیس، هر. ر.، تاریخ مردم شناسی، ابوالقاسم طاهری - انتشارات ابن سینا چاپ
اول ۱۳۴۰.

۲۶- دهخدا، علی اکبر، لغت نامه، انتشارات دانشگاه تهران، چاپ دوم، ۱۳۷۷.

۲۷- گروه آموزشی جغرافیا- جغرافیای استان زنجان، شرکت چاپ و نشر کتابهای
درسی ایران، سال انتشار، ۱۳۷۸.

۲۹- آقا محمدی، محمد ابهر گذری و نظری، انتشارات زنگان، چاپ دوم ۱۳۷۷.

۳۰- امام علی (ع) نهج البلاغه، ترجمه مصطفی زمانی، انتشارات نبوی چاپ هشت،
۱۳۷۵.

۳۱- زمرشیدی، حسین، طاق و قوس در معماری ایران، تهران، انتشارات کیهان چاپ
دوم ۱۳۷۳.

۳۲- توسلی - غلامعباس - نظریه‌های جامعه شناسی - انتشارات سمت - چاپ دوم پائیز
۱۳۷۰.